



Veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

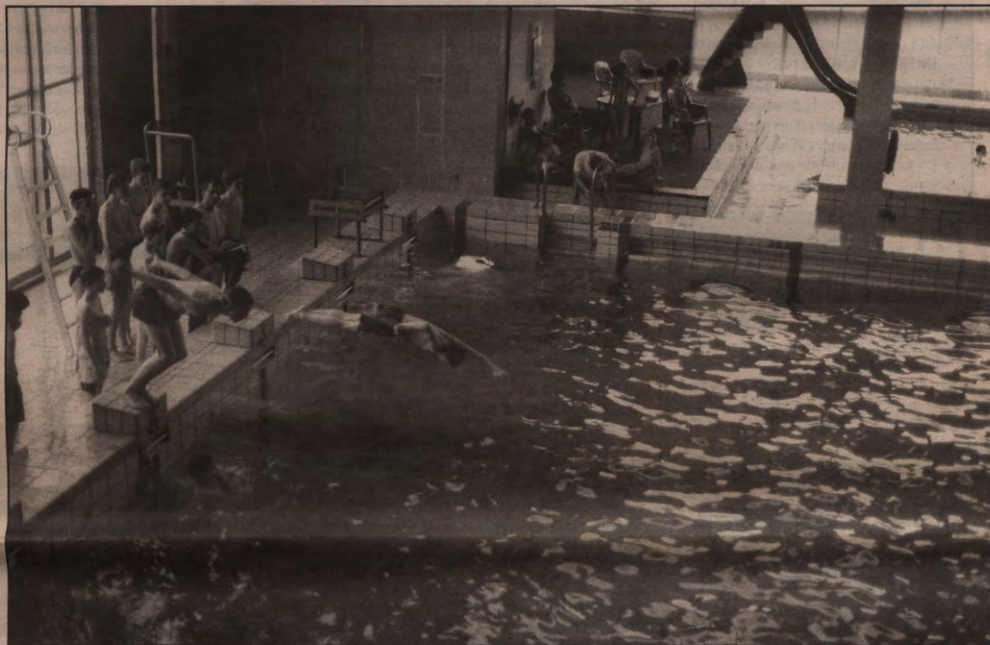
nummer 24
maandag 17 maart

Jaargang 23 - 1996-1997

algifte: Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Bestemming stedelijk zwembad ter discussie

Vijftigmeterbad valt in het water



(foto Ivan Put)

Plonsje in, plonsje uit...

et stedelijk zwembad aan het Hogeschoolplein ligt onder vuur. De infrastructuur haalt de opgelegde Vlaem II-normen inzake veiligheid en hygiëne niet en zou grondig gerenoveerd moeten worden. Het Leuvens Platform Watersport, dat het overleg tussen een achttal watersportclubs sinds juli '96 koördineert, maakt van de gelegenheid gebruik om de stad te herinneren aan haar beloftes een olympisch vijftigmeterbad te bouwen. Maar er zijn kapers op de kust. De Holiday-Innketen wil, naast een op te richten internationale kongres- en hotelruimte, wel instaan voor de bouw van een nieuw vijftigmeterbad.

De Leuvense zwemmer droomt al lang van een groter zwembad. Vlaams-Brabant en Leuven zijn op dat vlak zeker niet verward; de vier stedelijke zwembaden zijn vaak overbevolkt en competitiezwemmen is enkel in het stedelijk zwembad mogelijk. En net dat zou nu verdwijnen. Om te beantwoorden aan de Vlaem II-normen, die tegen '99 vervuld moeten worden, moeten ondermeer hellende vloeren en doorwaadbare geïnstalleerd worden. Het zwembad, dat gebouwd werd in '58, is ondertussen verouderd en kan wel een opknappingsgeboden. Het bad zelf en het dak zijn nog

perfect in orde, de bediening verloopt computergestuurd en het zwembad werd op aardgas aangesloten, maar de renovatie zou te duur uitvallen, en men ziet het zwembad zoals het er nu bijligt liever verdwijnen.

Renovatie

Verkopen kan wel voor het Leuvens Platform Watersport, op voorwaarde dat er een afdoende oplossing gevonden wordt voor de gehuisveste zwemclubs, de scholen, studenten en de Leuvenaars die intensief gebruik maken van het zwembad. Daartoe werd het Platform trouwens opgestart: verschillende clubs en organisaties zagen de noodzaak van goede afspraken omtrent het gebruik van het zwembad in, daar er in het Leuvense weinig plaats is om watersport te beoefenen. Het bouwen van een olympisch vijftigmeterbad, een voorstel dat al jaren af en toe op tafel wordt gebracht, zou een mooie oplossing zijn. Bovendien zou dan

Katern Hogeschool

Naar goede jaarlijkse gewoonte bevat deze Veto een uitneembare katern over de KHL (Katholieke Hogeschool). Wie alles wil weten over geschiedenis, financiering en activiteiten van de Leuvense hogeschoolstudent, bladert nu naar pagina 7.

ook het zwembad van Heverlee gesloten kunnen worden, en moeten de nodige renovaties daar niet uitgevoerd worden.

In oktober '96 lagen de plannen op tafel en leken de partijen het eens te zijn over de bouw. Enkel de lokatie zorgde toen voor problemen. Maar in februari kwam bouwpromotor Buelsens op de proppen met een ander voorstel dat enkele aantrekkelijke kantjes heeft voor de stad. De Holiday Inn zou op het stuk grond een viersterrenhotel, met auditoria waar internationale kongresen zouden kunnen doorgaan, willen vestigen. Volgens de bestaande plannen zou ze de grond, ter waarde van 60 à 70 miljoen, in erfpacht krijgen en met 50 miljoen financiële steun van de stad, instaan voor de bouw van een nieuw stedelijk zwembad. Dat zou onder het Holiday-Inncomplex komen met een aparte toegang langs het Hogeschoolplein. Het voorstel van een zwembadje van twintig op tien meter werd onder protest al vervangen door een competitiezwembad. Toch zal maar 47 procent van de ruimte die het zwembad nu inneemt benut worden.

Over wat er precies te gebeuren staat, heeft niemand zekerheid. Geruchten en speculaties doen de ronde maar het behouden van het zwembad — met de renovatie van de bestaande infrastructuur — lijkt niet veel kans meer te hebben. De bouw van een vijftigmeterbad zou in samenwerking met de universiteit nog wel kunnen door-

gaan, maar deze is niet geïnteresseerd. Bij de bouw van het zwembad aan het Sportkot waren er al plannen voor een gemeenschappelijke exploitatie, maar de gesprekken zijn toen afgesprongen en de universiteit wou niet alleen instaan voor de bouw van een vijftigmeterbad.

Rik Van Buggenhout van het Leuvens Platform Watersport vreest dat de voorkeur naar de Holiday-Innplannen uitgaat en dat het vijftigmeterbad weeral op de lange baan geschoven zal worden: "Het schepencollege en meerbepaald de burgemeester geeft blijkbaar de prioriteit aan de 'grandeur' van de stad. Hij wil de mogelijke vestiging van een keten met uitstraling als de Holiday Inn en een internationale kongresruimte niet aan zich zien voorbijgaan. En dat terwijl iedereen die met sport bezig is, een vijftigmeterbad sportief de beste oplossing voor de stad vindt. Trouwens, op lange termijn komt de uitbating van een groot zwembad ook financieel beter uit."

Op maandag 17 maart komen alle partijen bijeen en nemen de meerderheidspartijen een standpunt in. Half april beslist de gemeenteraad dan over de verkoop. Voorlopig lijkt het ernaar uit te zien dat de stad sloop zal gaan met Holiday Inn en de vraag is wie het tij zal kunnen keren. De vele zwemclubs, de scholen en de zwemmers zullen zich dan gedurende twee jaar elders moeten binnenwringen en ook het competitiezwemmen zal andere waters op moeten zoeken. Waar de turnclub en de schuttersvereniging heen moeten is helemaal niet duidelijk. Voor de Holiday Inn, die al een Garden Court heeft op het Alfons Smetsplein aan de Tiensestraat, hangt er een aardig prijskaartje aan, en het kan zijn toekomstige klanten laten meegenieten van het zwembad. De Holiday Inn Garden Court is nu al de plek in Leuven waar amper Nederlanders te horen valt. Wel een aanrader voor degenen die stijlvol hun Japans of Chinees bij willen schaven. Leuven, een leefbare stad? Wordt vervolgd.

Rut Reynaerts

binnenin

Verdraagzaamheid 3

Een ijskoude winterochtend. Dichtbij het station zit een bedelaar onder een deken, zijn voeten zijn door het vriesvloeit afgestompt, zijn tong afgestorven, zijn ogen dichtgevroren. Hem doodschieten uit medelijden. Met de duiven. Zo hebben die ook weer eten.

Kongo 5

Geef toe, sinds de Belgen daar weg zijn is het nooit meer goedgekomen met de Kongo. Herkolonisatie is de toekomst, discipline het credo: we voeren de kampen weer in. De illegalen met C130's er naartoe. Dutroux pakt het probleem van de weeskinderen aan. De werklözen emigreren naar Katanga en ontginnen de resterende bodemschatten. Herman Brusselmans verlaat eindelijk België en werpt zich op de Kongoroman.

Renault 6

Zestien maart '97. We spreken van een nieuw politiek feit. De Renaultpartij wordt egericht. Zij willen de kloven dichten tussen de arbeider en de burger, tussen de arbeider en de vakbonden, tussen de arbeider en zichzelf. Zij willen daden, geen woorden. Met behulp van hun gewapende vleugel. De Bende van de Renault, kopen zij alle Renaults en gooien die in de genoemde kloven."

GROEP T

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groept@groep.t.be

Vier op vijf is vóór kine aan de unief

Op woensdag 12 maart werd in het Vlaams parlement een hoorzitting over de wijzigingen in de kine-opleiding gehouden. De commissies Onderwijs en Welzijn hadden zich voor de gelegenheid verenigd, en er werd aandachtig geluisterd naar de standpunten van hogeschool- en universiteitstudenten, maar vooral naar de verschillende beroepsverenigingen van kinesiterapeuten. Opvallend was dat vier van de vijf verenigingen zich uitsprak vóór het behoud van een universitaire kine-opleiding. Tweederde van de afgestudeerde kinesiterapeuten komt van de hogescholen, eenderde van de unief. Dit betekent dat de meeste kinesiterapeuten met een A1 diploma zich — vanuit de beroepspraktijk — toch uitsprak voor het behoud van een universitaire opleiding.

Op dezelfde dag werden eveneens de plannen van minister van Onderwijs Luc Van den Bossche bekendgemaakt: hij wil ook de

opleidingen logopedie, audiologie en voedings- en dieetleer integraal overhevelen naar de hogescholen. Daarover werd in het Vlaams parlement echter niet gesproken, de parlementsleden hadden immers al een hele kluit aan het ontwarren van het kine-kluwen.

In de voormiddag werden onder andere de voorzitters van de visitatiecommissies van de hogescholen — professor Smets — en de universiteiten — voorgezeten door de

Nederlandse professor Lankhorst — gehoord. Na de middag was het de beurt aan de vijf beroepsverenigingen van kinesiterapeuten, die met hun standpunten totnogtoe niet echt duidelijk naar voren gekomen waren. De twee grootste beroepsverenigingen, de Algemene Kinesiterapeuten België (AKB), en de Nationale Federatie van Doctores Licentiaten Kinesiterapie (NFDLK) spraken zich — ene al wat explicieter dan de andere — uit voor het behoud van de uni-

versitaire opleiding.

Vooraf het standpunt van de AKB kan hier doorslaggevend werken, aangezien deze vereniging in ledenaantal de grootste is in België. Zij rekruuteert haar leden voornamelijk uit de hogescholen, en verkondigde een zeer genuanceerd standpunt, waarin zij geen rechtstreekse uitspraken deed ten voordele van de hogescholen. De NFDLK groepeerde louter licentiaten, haar standpunt terzake hoeft dan ook geen verder betoog. Ook het Overlegforum, dat zowel afgestudeerde universitair als A1 gediplomeerden omvat, sprak zich uit voor het behoud van de universitaire kine-opleiding. Rector Oosterlinck verbaasde zich helemaal niet over dit laatste feit, "de praktijk wijst immers vaak uit wat de leemten zijn in een opleiding, en dit geldt zowel voor een universitaire als een hogeschoolopleiding."

Polarisatie

Ook de snelheid waarmee minister Van den Bossche zijn plannen wil doorvoeren zal volgens de rector nog of heel wat verzet stuiten. Hij wil vanaf volgend academiejaar de kine-opleiding overhevelen naar de hogescholen. De rector is ervan overtuigd dat dat allemaal zo'n vaart niet zal lopen:

vervolg op p. 14



lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelet worden in Veto. Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.



berichten

Pirlewiet

Pirlewiet vzw organiseert zomervakanties voor kansarme kinderen, jongeren en gezinnen. Zij zoekt entoesiaste vrijwilligers, die deze vakantie van één week of twaalf dagen willen begeleiden en animeren. De kinderkampen bestaan uit tochten, sportactiviteiten, krea, zwemmen enzovoort. De 16+ kampen bieden een avontuurlijke trektocht. De gezinsvakanties bestaan uit activiteiten die op het hele gezin zijn afgestemd. Je kan vanaf 18 jaar actief zijn als monitor bij de verschillende leeftijdsgroepen, als animator, materiaalmeester, keukenpiet of kampeider. Als het al een beetje kriebelt, bel of schrijf naar Monibestand, Pirlewiet vzw, De Merodelei 219, 2300 Turnhout. 014/41.06.80.

Verkiezingen bij Portulaca

Portulaca, de raad van Loko voor buitenlandse studenten, zoekt een vrijgestelde voor het academiejaar '97-'98. Het betreft een halfijds betaalde job waarbij vaak een bijna voltijds engagement wordt verwacht. Taken:

- onthaal en opvang van buitenlandse studenten, waaronder meewerken aan de organisatie van de oriëntatieweek, integratie-activiteiten als de Twin-avond,
- hulp aan en doorverwijzen van studenten die met concrete sociale, academische of

- aanpassingsproblemen zitten,
 - administratie, boekhouding, permanente en telefoondienst,
 - kringen en socio-kulturele associaties motiveren en betrekken bij de raad,
 - hulp bij het opstarten van nieuwe kulturele associaties,
 - bewustmaking rond politieke en sociale problemen die buitenlandse studenten aangaan,
 - samenwerking met Pangaea en andere diensten voor buitenlandse studenten,
 - koördineren van vrijwilligerswerk,
 - jaarlijks up-to-date houden van Vademecum.
- Verstelt:
- gevoeligheid en begrip voor kulturele verschillen,
 - flexibiliteit in sociale contacten,
 - ervaring met mensen van verschillende nationaliteiten,
 - vertrouwdheid met kringwerking, Loko,...
 - interesse in vreemdelingenbeleid,
 - een goede kennis van het Engels.
- Motivatiefbrief en CV (in het Engels) moe-

ten Portulaca (Vesaliusstraat 34, 3000 Leuven) ten laatste op 14 april bereiken. Tijdens de Algemene Vergadering van 16 april stellen de kandidaten zich voor.

Portulaca zoekt ook een ondervoorzitter, een Belgische student(e). De ondervoorzitter zal tijdens dezelfde Algemene Vergadering van 16 april verkozen worden (de voorzitter die een buitenlandse student is, wordt begin volgend academiejaar verkozen). De ondervoorzitter zal in samenwerking met de voorzitter de algemene coördinatie van Portulaca op zich nemen. Omwille van de taal is het specifiek de taak van de ondervoorzitter om Portulaca te vertegenwoordigen bij Loko. De ondervoorzitter neemt deze taak als vrijwilliger op zich. Ook van de ondervoorzitter wordt verwacht dat hij/zij

- gevoelig is en begrip heeft voor kulturele verschillen,
- flexibel is in sociale contacten,
- ervaring heeft met mensen van verschillende nationaliteiten
- vertrouwd is met kringwerking, Loko,...
- interesse heeft in vreemdelingenbeleid,
- en een goede kennis van het Engels bezit.

Motivatiefbrief en CV (in het Engels) worden ten laatste op 14 april bij Portulaca verwacht.

(advertentie)



UNIVERSITEITSRESTAURANTS

is voor De Spuyse, cafetaria van het Universitair Sportcentrum, in de komende maanden en de zomervakantie op zoek naar:

KELNERS EN/OF KEUKENPERSONEEL (M/V)

ALS JOBSTUDENT

Wij denken aan:

- * studenten (thesis-studenten, postgraduaat-studenten,...) van de KU Leuven of van de Leuvense hogescholen
- * met ervaring in café of restaurant
- * met een aanstekelijk enthousiasme

De verloning gebeurt op wettelijke basis

Heeft u interesse, dan bent u welkom op een informatiebijeenkomst die plaatsvindt op

vrijdag 21 maart, 16 uur

De Spuyse, Tervuursevest 101, 3001 Heverlee



Tiensestraat 155

Tel: 29.29.84

Het Oog des Meesters

MAGIC The Gathering

Uw Fantasy & SF winkel in Leuven

Drie proffen en een paardenkop

Op vrijdag 21 maart vindt de internationale dag van de verdraagzaamheid plaats. Bedoeling was dat vrijdag tijdens verschillende lessen het thema verdraagzaamheid aan bod zou komen. Totnogtoe kent dit project weinig succes. Het initiatief van de dag voor de verdraagzaamheid werd genomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (VN). Deze dag ging voor het eerst door in 1967 naar aanleiding van de dramatische gebeurtenissen op 21 maart 1961 te Sharpville, Zuid-Afrika. In resolutie 2142 stelt de VN dat eliminatie van diskriminatie, van welke soort dan ook, een eerste voorwaarde is tot sociale en economische ontwikkeling, internationale samenwerking en vrede. De resolutie roept op om alle vooroordelen die hieromtrent bestaan via onderwijs en culturele vorming weg te werken.

Niet als vorig jaar vonden een aantal mensen binnen Loko dat ook de KU Leuven hier haar verantwoordelijkheid moest opnemen. In haar opdrachtsverklaring stelt de universiteit immers tot doel zich te bezinnen over de veranderingen in het sociale en culturele leven, met speciale aandacht voor de persoonlijke waardigheid van de mens, de bescherming van de zwakken en voor gerechtigheid en vrede. Dit leidde dan

ook tot het voorstel van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie om van 21 maart een fokusdag rond deze problematiek te maken.

Aan alle professoren die op deze dag lesgeven — zo'n tweehonderd in totaal — werd gevraagd of ze een les wilden geven rond het thema van verdraagzaamheid. Met een 'les voor de verdraagzaamheid' wordt een college- of een werkcollege van academisch nivo bedoeld, waarvan als (enige) 'politieke' stellingname het ondersteunen van de resolutie 2142 van de VN verwacht wordt. De academische benadering van de problematiek staat centraal. Verder wordt van de professoren verwacht dat ze vanuit de eigen discipline een zeer gerichte analyse maken van fenomenen als racisme, diskriminatie, ongelijkheid van kansen enzovoort.

Engagement

Tot op heden bleken er echter nog maar drie proffen bereid te zijn hun lesuur in het thema van de verdraagzaamheid te kaderen. Nochtans stond zowel het Gemeenschappelijk Buro van de Akademische Raad als de Raad van Beheer van de KU Leuven volledig achter dit initiatief. Het gebrek aan interesse moet dan ook op zijn minst verwonderlijk genoemd worden en pleit alshalve voor de informatiedoorstroming vanuit deze bestuursorganen. Of moet men de oorzaak van het probleem eerder individueel gaan zoeken: desinteresse van het

akademisch personeel voor het thema van verdraagzaamheid? Desinteresse van de studentenvertegenwoordigers die niet de moeite namen professoren individueel aan te spreken?

**Wim Van der Meersch
Tine Verhaert**

In het kader van de Dag voor de Verdraagzaam-

heid zijn de volgende lessen voor iedereen toegankelijk. Professor L. Melis (Romaanse Filologie) geeft op 21 maart van 9 tot 11 u een les over "Definir la tolerance" in MSI 01.08. Professor Roeland (Wijsbegeerte) geeft op 21 maart gewoon les van 11 tot 12 u, maar het tweede uur, van 12 tot 13 u zal A. Van de Velle een uiteenzetting komen geven over "De Vlaamse identiteit en solidariteit" met aansluitend discussiemogelijkheid, in het HIW (Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, Kardinaal Mercierplein). Professor Van Mechelen (Psychologie) geeft op 21 maart van 13 tot 14 u een les in "Differentiële Psychologie en verdraagzaamheid" in auditorium M van het Psychologisch Instituut, Tiensestraat 102.

Kotbazen stappen naar het Arbitragehof

Informatie-avond kamerdekreet

Orige week maandag organiseerde de Huisvestingsdienst van de KU Leuven een informatie-avond over het nieuwe kamerdekreet van 4 februari 1997. Daar konden de kotbazen terecht met hun vragen over het dekreet. Dat er uit verschillende hoeken ook kritiek kwam, ligt voor de hand. Een vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering lichtte het dekreet toe. Schepen Brepoels sprak over de gevolgen voor de kamers in de stad Leuven. Olivier Remy vertegenwoordigde het studentenstandpunt terzake en tijdens de vragenronde kondigde iemand van het Algemeen Eigenaarsyndicaat aan het dekreet juridisch aan te vechten. Zo'n 400 kotbazen luisterden geïnteresseerd naar de toelichting van kabinetsmedewerker Bloemen bij het dekreet. Dat bepaalt aan welke normen kamers en studentenkamers moeten voldoen. Het betekent voor sommige kotbazen alvast een flinke investering.

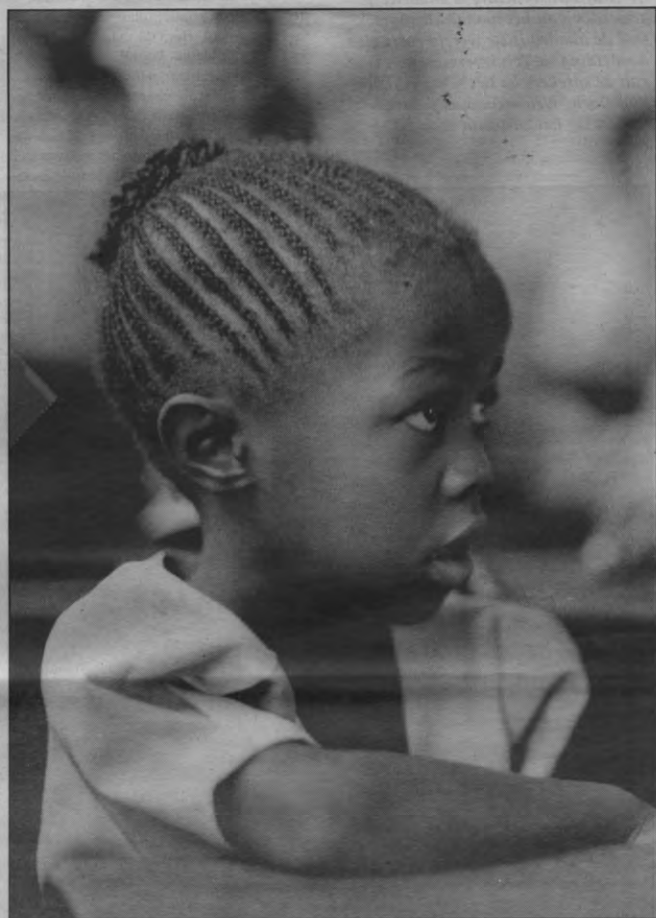
ter bedragen. De hoogte van de kamers moet, over een oppervlakte van twaalf vierkante meter, 2 meter 20 zijn. Dit betekent het einde van heel wat zolderkamers. Per huurder moet de eigenaar ook een fietsenstalling voorzien.

Steen

Volgens schepen Brepoels verschilt het dekreet niet veel van het politiereglement dat al sinds 1990 in voege is. Voor nieuwe koten en voor ingrijpende verbouwingswerken is het politiereglement zelfs strenger dan het dekreet. Per groep van vier studenten moet een (stort)bad en een toilet zijn, volgens het dekreet volstaat een exemplaar van elk voor zes studenten. Anderzijds is het politiereglement voor bestaande studentenhuizen veel milder. Daar volstaat één bad en één toilet per tien studenten, en een wastafel in elke kamer was zelfs niet verplicht. Schepen Brepoels hoopt ook dat de Vlaamse Regering voor ekstra personeel zal zorgen om de naleving van het dekreet te garanderen.

Olivier Remy lichtte kort het standpunt van Sociale Raad toe. Hij vond dat minimumnormen noodzakelijk zijn, maar vond die te streng. Niet iedereen heeft behoefte aan dergelijke normen. Verder betreunde hij het feit dat er geen maximumprijzen vastgelegd zijn. Sociale raad vreest immers dat de investeringen die een aantal kotbazen zullen moeten doen, doorgerekend zullen worden aan de studenten. Olivier Remy riep de kotbazen op dit niet te doen om "zo hun sociaal steentje bij te dragen tot de democratisering van het onderwijs." Daarnaast vroeg hij ook dat de huurwargborgen op geblokkeerde rekeningen zouden staan en dat de verhuurders standaardhuurcontracten zouden gebruiken.

Na deze toespraak kreeg de voorzitter van Sociale Raad van de helft van de zaal



(foto Archief)



(foto Ivan Put)

applaus en van de andere helft, de kotbazen, boegeroep te horen. Professor Van Gerven, koördinator studentenbeleid, gaf de zaal de gelegenheid vragen te stellen. Hoewel de tekst van het dekreet zelf niet ter discussie stond, hadden bijna alle vragen daarop betrekking. Het zat kotbazen ondermeer hoog dat zij wel moeten voldoen aan de eisen van het dekreet en de universitaire residenties niet.

Daarnaast maakten enkele kotbazen zich zorgen over de fietsenstallingen die ze

moeten voorzien. Iemand van het Eigenaarsyndicaat kondigde aan dat hij met dit dekreet naar het Arbitragehof zou gaan, waarna hij een minutenlang applaus van de zaal in ontvangst mocht nemen. Hij noemde het dekreet "een juridisch wangedrocht" en ging dan ook de vernietiging van het dekreet eisen. Het mag hier blijken dat, naast de studenten, ook de kotbazen ontevreden zijn met de nieuwe wetgeving, zij het duidelijk op andere gronden.

Ludwig Deweghe

"We hebben de luxe niet meer om twintig jaar te discussiëren"

Onder een razend actueel gesteunde organiseert het VRG op 18 maart een kongres over het Openbaar Ministerie (OM, parket). De strafrechtsbedeling is onderwerp geworden van het modale discours. Ook de academische wereld roert zich. Aanleiding tot een interview met één van de sprekers op het kongres, Dirk Van Daele, wetenschappelijk medewerker bij het Instituut voor Strafrecht.

Wanneer het niet tot een consensus komt, zal de minister kunnen ingrijpen. Voor het college is het een unieke kans om het OM onafhankelijk te laten werken.

«Wat concrete onderzoeken betreft, stellen we een relatieprobleem met de politiediensten vast. Het OM maakt haar prioriteiten niet duidelijk. Vooral de rijkszwacht bepaalt die dan maar zelf. Er is te weinig sturing en controle naar politiediensten toe. Bij de rijkszwacht, waar er wel een sterke sturing is, leeft de idee dat het OM zich niet teveel moet bemoeien met het veldwerk. Het zou enkel aan kwaliteitscontrole moe-

kent ook dat mankementen een weerslag vinden in evaluatierapporten, zoals in Nederland het geval is.»

Veto: De zogenaamde politieoorlog lijkt soms op het gevecht van David met Goliath. Waar situeert u het OM in die problematiek?

Van Daele: «Politieoorlog» ligt goed in de mond. Dramatiseren hoeft niet, er is reeds lang sprake van. Bij de rijkszwacht zijn er ongeveer 17.000 mensen. Bij de gerechtelijke politie slechts 1.300. Vooral bij die laatste leeft heel wat onzekerheid. De consensusnota hield helemaal geen consensus in. Nu dreigt één en ander te worden opgelegd. Zowel rijkszwacht als gerechtelijk politie zijn bevoegd voor het hele grondgebied. Ze lopen mekaar voor de voeten. Het gebrek aan strikte leiding vanuit het OM is zeker niet bevorderlijk voor die toestand.»

David

Veto: Aan het Centraal Bureau voor Opsporingen (CBO) wordt een grote macht toegeschreven. Is er nog wel een link met het OM?

Van Daele: «Het CBO is het intelligencenet van de rijkszwacht. De controle door het parket is zeer miniem. Er werd ooit voorgesteld om een parketmagistraat te plaatsen op het CBO...»

Veto: Het kongres peilt ook naar de relatie tussen het OM en de onderzoeksrechter. Hoe ligt die verhouding?

Van Daele: «U weet dat slechts in ongeveer vijf procent van de gevallen een gerechtelijk onderzoek wordt opgestart. De rol van de onderzoeksrechter wordt dan ook beperkt tot zware zaken. Slechts wanneer het OM en de politiediensten niet langer kunnen optreden zonder hun bevoegdheden te schenden, doen ze een beroep op de onderzoeksrechter. De onafhankelijke onderzoeksrechter oefent nog veel minder leiding uit op de veldwerkers dan het parket. In de praktijk delegeert hij vanuit zijn kabinet onderzoeksopdrachten aan politiediensten. Neufchâteau is een uitzondering, maar het is dan ook een klein arrondissement. Als ik lees dat men Doutrewe verwijt vanop haar bureau te hebben geleid, dan kan men die kritiek op bijna elke onderzoeksrechter leveren. De processen-verbaal hadden haar moeten bereiken. Ik stel mij trouwens de vraag of de aanstelling van een onderzoeksrechter in de zaak van Loubna veel zou hebben uitgemaakt.»

Veto: Er is veel te doen om de rol van het slachtoffer. Wat verwacht u van eventuele wetswijzigingen?

Van Daele: «Er is het geheim van het onderzoek. Ik begrijp de frustratie van de slachtoffers, maar zo is het nu wettelijk ge-

regeld. Ook de verdachte die niet in voorlopige hechtenis zit, heeft geen inzage in het dossier. Dat het slachtoffer op de hoogte wordt gehouden, is zeker niet slecht. Wanneer er niets gebeurt met een klacht, dan zou het OM toch wel wat uitleg mogen verschaffen. De eis van de ouders van de verdwenen kinderen is zeker niet loos. De commissie Franchimont voorziet trouwens een grotere rol voor het slachtoffer bij een gerechtelijk onderzoek.»

Veto: Zijn de verwachtingen in de commissie Franchimont niet al te hoog gespannen?

Van Daele: «Kijk, het wetboek van strafvordering is wellicht het meest ellendige wetboek. Het dateert van 1808. Voor een groot stuk is het achterhaald door de rechtspraak. Een formele aanpassing bleef uit. In die zin zou een nieuwe wet al positief zijn. Maar het spreekt voor zich dat het voorstel van de commissie niet zal leiden tot de fundamentele hervorming van het OM. Ik verwacht daarom veel meer van het college.»

Veto: Hoe kijkt u aan tegen de commissie Dutroux?

Van Daele: «België maakt een legitimiteitskrisis in de (straf)rechtsbedeling door. Daarom alleen al is het bestaan van de commissie positief. Ook wat het aanwijzen van individuele verantwoordelijkheden betreft, kan zij nuttig zijn. Wat zij in het algemeen wellicht zal vaststellen, was in het verleden reeds bekend. Ik deins een beetje terug voor de oplossingen die zij zal aanreiken. Misschien blijft het bij het plakken van namen op bepaalde disfuncties.»

Franchimont

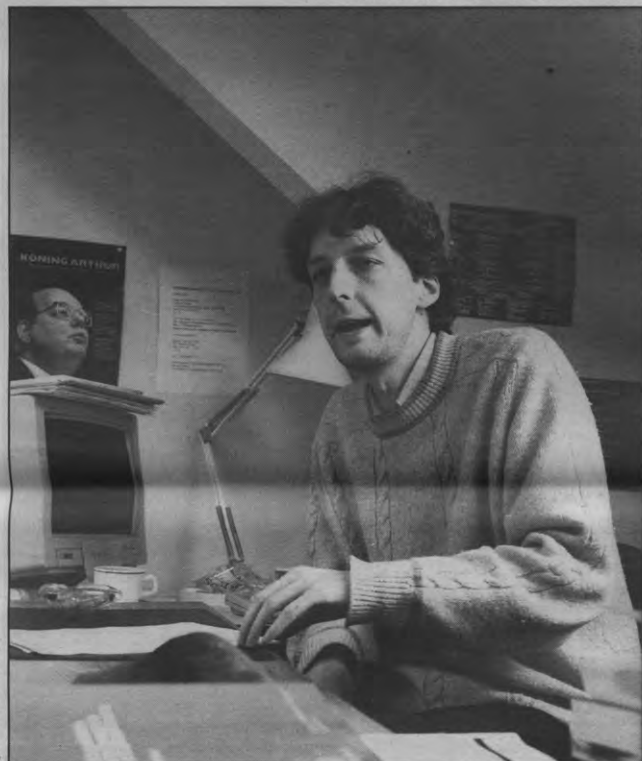
Veto: Het systeem van voorlopige invrijheidstelling valt bij veel mensen niet in goede aarde. Terecht?

Van Daele: «Voorlopige invrijheidstelling is een gunst van de minister van justitie, die beslist op aangeven van adviseurs. Eén daarvan is het OM. Het zou dom zijn het systeem af te schaffen, ook al begrijp ik de bevolking wel. Maar vergeet niet dat het systeem vooral gebruikt wordt om de druk van de gevangenis te houden. De minister nam reeds een strengere houding aan. Het is oppassen geblazen met overhaaste beslissingen. Ik denk wel dat het logischer zou zijn dat magistraten meer controle krijgen over de strafuitvoering zodat ze niet langer stelselmatig zwaardere straffen hoeven uit te spreken.»

Veto: Kunnen we inzake het OM nog iets leren van de ons omringende landen?

Van Daele: «Jazeker, in Nederland kende men analoge problemen. De discussie ontstond er veel eerder. Talrijke beleidsplannen werden opgemaakt. Het OM mengde zich reeds vroeg in het debat. Het maakte jaarverslagen op. Verandering kwam er niet van vandaag op morgen. Van de top naar de basis toe werd het OM gereorganiseerd. Ik vermoed dat De Clerck ook wel in die richting denkt. Probleem is dat wij de luxe niet meer hebben om twintig jaar te discussiëren.»

Gianni Loosveldt
Raf Gerits



Veto: Wat maakt de positie van het OM in een strafprocedure tot een sleutelpositie?

Dirk Van Daele: «In elke fase van de strafrechtsbedeling speelt het OM een rol. Het is actief bij de opsporing van misdrijven, de vervolging ervan en de strafuitvoering. Het vertoont een strikte hiërarchie. Aan het hoofd van elk gerechtelijk arrondissement staat een procureur des konings. Zijn overste is de procureur-generaal van één van de vijf hoven van beroep. Procureur-generaal Liekendaal van het Hof van Kassatie staat buiten die hiërarchie. Zij is niet de sjef van het OM.»

Veto: Wat is er bij het OM structureel te problematisch?

Van Daele: «Vooreerst is er het gebrek aan beleid. Het college van de vijf procureurs-generaal wordt nu wettelijk geregeld. Het bestond officieus om een uniform opsporings- en vervolgingsbeleid uit te stippen. De wijze van besluitvorming lag echter niet vast. Bij gebrek aan consensus kon elke procureur-generaal zijn zin doen. Meer nog, wanneer hij zelf geen krachtig beleid voerde, was de procureur des konings op zichzelf aangewezen. Tobbach had het in die zin over 'keizers'. Nu het college een wettelijk statuut krijgt, moet dit verholpen kunnen worden. De minister van justitie kan nu méér zijn verantwoordelijkheid voor het strafbeleid opnemen. Algemene richtlijnen aan het college moeten het in staat stellen een coherent beleid te voeren.

ten doen. Anderen vinden dan weer dat het OM wel van dichtbij moet toezien op het operationele. Ik vermoed trouwens dat de commissie Dutroux het OM een te afwachtende houding zal verwijten.»

«Er is een inhaalbeweging nodig. De BendeCommissie I deed ook vaststellingen rond het OM. Met het pinksterplan werden echter alleen de politiediensten geprofessionaliseerd. Parketmagistraten leveren werk dat toevertrouwd zou kunnen worden aan administratief personeel. Formeel is het OM leidinggevend, maar die taak maakt het niet waar. Dit is ook een zaak van vorming, omkadering en personeel. Met hun opleiding beheersen parketmagistraten weliswaar het juridische, maar niet het operationele luik. Ze groeien niet door naar een management.»

Veto: Hoezo, management?

Van Daele: «Binnen het OM wordt het hiërarchisch klimaat overwegend negatief ervaren. Maar er is een kentering merkbaar. Verlichte geesten aan de top staan open voor een nieuw elan. Het is vaak niet zo zeer een kwestie van bevoegdheden, maar van personen. Als men de wet toepast, dan zijn een procesverbaal direct aan het OM moeten worden overgemaakt. Dit gebeurt al lang niet meer. Voor mindere complexe dossiers is het logisch dat politiediensten voor een deel in eigen beheer werken. Het OM kan immers niet alles sturen. Grotere zaken vragen dan weer wel om een sterke leiding vanuit het OM. Management bete-

Tentoonstelling van een superras

Wie tenvolle van de tentoonstelling 'De kampen van Kongo' wil genieten, leest best het boek van Bruno De Meulder (zie artikel p. 5). Geïnteresseerden hebben een kluit aan de verduidelijkende teksten bij de (foto)tentoonstelling in de centrale bibliotheek. Het concept van de tentoonstelling is minstens zeer doordacht te noemen: op een glazen blad, dat eruit ziet als een lange tafel, wordt het verhaal van de werkkampen in de voormalige Belgische kolonie uitvoerig uit de doeken gedaan. Deze plaat verbeeldt een raster, de formele vertaling van zowel een kamp als de kolonisatie in zijn geheel. Het tipisch westerse structureren wordt verhelderd door het felle licht dat door het glas dringt en de tentoongestelde voorwerpen — meestal foto's, maar ook architectuurplannen — belicht. Hier worden de verhoudingen tussen noord en zuid geschetst. Op de plaat zelf werden panelen aange-

bracht, die als kleine tussenschotten fungeren en de 'achterkant' van het kolonisatieverhaal tonen: de harde feiten, mortaliteit als produktiekost, de arbeiders die als pionnen op het grote kapitalistische schaakbord van geen of weinig tel zijn. Aan het einde wordt de toeschouwer geconfronteerd met de maakte beschrijving van de opbouw van een kamp. Hiervoor werd het boek 'L'hygiène pratique des camps de travailleurs noirs en Afrique tropicale' gebruikt, dat de economisch en praktisch meest 'rendabele' organisatie van een kamp omschrijft.

(ab)

De tentoonstelling werd ontworpen en gerealiseerd door Alexander D'Hooghe, in samenwerking met Henk Vanackere en Naveen Kulshristha, met de steun van het departement architectuur en de hulp van studenten IRA. Ze is nog tot en met 29 maart te bezoeken in de centrale bibliotheek.

Kreatie van "een kloeke, onvermoeibare zwarte"

Op het moment dat de Zairese vluchtelingenkampen dagelijks brood zijn voor de media en België zijn vooraanstaande rol in Centraal Afrika lijkt te hebben verloren, verschijnen regelmatig boeken die het nog steeds naar taboe zware Belgische koloniale tijdperk aan een kritische blik onderwerpen. Jongste telg in de Kongoliteratuur is 'De kampen van Kongo' van Bruno De Meulder, een boek dat hij bovendien een 'gezicht' gaf doordat hij er ook een tentoonstelling (zie kader op p. 4) rond bouwde in de Galerij van de Centrale Bibliotheek van de KU Leuven. Beide analyses van de werkkampen waarin de grote Belgische koloniale bedrijven hun zwarte werknemers 'opsloten' en die uiteindelijk leidden tot de ontvrijding van de oorspronkelijke Kongolese samenlevingsstructuren, een ontvrijding die Zaire na bijna vier decennia onafhankelijkheid nog altijd niet te boven is gekomen.

Bruno De Meulder is verbonden aan het departement architectuur, stedenbouw en ruimtelijke ordening van de KU Leuven. Zijn boek is dan ook geen alomvattende studie van het koloniale tijdperk, maar vertrekt vanuit een heel concrete situatie. De Meulder bekijkt de evolutie van de werkkampen tijdens het interbellum. Het blijkt dat de veranderingen die de Belgen doorvoeren in de kampen telkens de veruitwendiging zijn van gewijzigde ideeën over de zwarte arbeiders en hun levensomstandigheden. "Eigenlijk gaat dit boek over België", stelt De Meulder. De oplossingen die de kolonialen gebruikten, kunnen niet los gezien worden van Belgische voorbeelden: de ideeën die men ontwikkelde over de opkomende Belgische arbeidersklasse in de negentiende eeuw bijvoorbeeld, worden gewoon overgeplant naar Kongo.

Een voorbeeld. Door de invoering van werkkampen tussen de wereldoorlogen vormden België en zijn kolonie "een merkwaardige uitzondering in de westerse ontwikkelingsgeschiedenis." Normaal wordt een stad gezien als een parel aan de kroon van de beschaving. In tegenstelling tot de koloniale politiek van onze buurlanden probeerden de Belgen de groei van steden zoveel mogelijk te beperken. De Meulder, verklaart die situatie door het lot van Belgische en buitenlandse arbeiders met elkaar te vergelijken: "in tegenstelling tot andere industriestaten zoals bijvoorbeeld Groot-Brittannië, Duitsland, later ook Frankrijk en zelfs Italië, bestaat er in België geen directe band tussen woon- en werkplaats. In de meeste westerse landen brengt de systematische invoering van de loonarbeid over het algemeen een permanente concentratie van de arbeidersbevolking mee in de plaatsen waar de arbeid wordt verricht", namelijk steden. In België werd dat tegengewerkt door bijvoorbeeld de politiek van de goedkope spoorverbindingen, met als gevolg dat de arbeiders in

hun dorp op het platteland bleven wonen. Als je dit principe doordenkt, kom je uit bij de Kongolese werkkampen: werknemers verbleven aanvankelijk maximaal zes maanden in zo'n kamp. Na zes maanden waren ze door het harde labuur fysiek de uitputting nabij en werden ze teruggestuurd naar hun dorp en gezin, waar ze weer op krachten konden komen. Ondertussen bleven de autochtone samenlevingsvormen behouden en waren steden niet echt nodig. Het grote verschil tussen de Belgische en Kongolese arbeiders zat hem in de verplichting: de Belgen werden — zonder dat ze er zich bewust van waren — gemanipuleerd, maar niet gedwongen om op het platteland te blijven. In Kongo was die dwang er wel, er zijn vermeldingen van "inlanders die met de ketting om de hals naar de werven afgevoerd worden" en in het begin van de mijnbouw stond "de produktie in rechtstreeks verband met het aantal uitgedeelde zweepslagen."

Leopold II voerde zo'n ongelofelijk schrikbewind dat de grote mogendheden dreigden in te grijpen. Hij werd gedwongen zijn privébezit Kongo Vrijstaat aan België te schenken. Maar de facto was het de Generale Maatschappij — die 70 procent van de koloniale economie controleerde — die de wet stelde in Kongo. De politieke overheid willigde haar economische wensen steeds in. Nu waren de grootste rijkdommen in Katanga — de huidige provincie Shaba — te vinden. De bevolkingsdichtheid was daar heel laag, waardoor er te weinig arbeiders waren. Die werden dan maar overgebracht vanuit andere streken en in kampen ondergebracht. De Kongolezen werden puur als werkbobjekten gezien, "de kampen van Elisabethstad verwerven al snel de reputatie van dodenkampen en pesthaarden", de sterftecijfers waren enorm. De kolonialen zaten met een ernstig probleem: de economische ontwikkeling was in gevaar omdat er "soms al te kwistig aan de levensbronnen van het zwarte ras werd geput." Daarom ontwikkelde men nieuwe kampen met een sterke discipline en vooral investeringen om de hygiëne te verbeteren want "het is wel waar dat hygiëne kost, maar ze brengt nog meer op."

Werkpaard

De kampen van Union Minière werden ontwikkeld op basis van militaire kampen. De bedoeling was de mannen helemaal te isoleren in een kamp en er volgende, robuuste werkpaarden van te maken. De Meulder beschrijft dan hoe er een hele discussie ontstaat over hoe je die kampen moet bouwen. Telkens weer ontwikkelde men nieuwe theorieën over hoe je zoveel mogelijk mensen op een zo klein mogelijk oppervlakte samenbrengt, met een maximale veiligheid en een minimaal sterftecijfer. De kampstructuren evolueerden van eenvoudige omheinde rechthoeken naar complexe sirkelvormige constructies, maar altijd bleven het wat Amerikaanse huisvestingspecialisten "concentratiekampen" noemden, naar het voorbeeld van de door de Britten

uitgevonden concentratiekampen in het Zuid-Afrika van na de Boerenoorlog. In hun propaganda stelde Union Minière het heel humanistisch voor: de kampen zouden de zwarten 'verheffen' tot een hoger beschavingsniveau. Dat humanisme was een masker waarachter de dwangmatigheid van de produktiviteit schuilging. Zo werd voeding gelinkt met arbeidsrendement: "wat is de optimale voeding, rekening houdend met de kostprijs?"

Vrouw

Andere bedrijven, zoals Géomines en Forminière, waren humaner. Niet toevallig werden ze in hoofdzaak geleid door Amerikanen. Die bedrijven streefden ook "het geluk van de arbeider" na en gingen ervan uit dat "respekt voor de inlandse kulturen de sleutel is tot ontwikkeling." Daarom probeerden ze kampen te bouwen waarin uitgegaan werd van het traditionele dorp. Het succes valt af te lezen uit de vaststelling dat deze bedrijven alleen vrijwilligers rekruteerden. Géomines en Forminière waren ook de eerste bedrijven die de migratie van vrouw en kinderen bevorderden; elke woning kreeg ook een tuin. Maar ook in dit geval, zo toont De Meulder aan, werden humanistische motieven gedomineerd door economische belangen. De twee bedrijven in kwestie behoorden niet tot de Generale en zaten daardoor in een 'underdogpositie', "bij gebrek aan een overheid als onvoorwaardelijke bondgenoot, pogen ze de inlandse bevolking tot bondgenoot te maken." Maar de inspanningen bleken niet groot genoeg. De depopulatie zette zich door: "de voortdurende 'pompages' van arbeidskrachten doen de reserves jaar na jaar slinken.

(...) Maatregelen zijn dus noodzakelijk." Allerlei commissies werden aan het werk gezet en droegen verschillende oplossingen aan. De belangrijkste nieuwigheid was dat Kongo ingedeeld werd in economische zones: "elke zone economie wordt zo nauwkeurig mogelijk onderzocht om het arbeidspotentieel precies te kunnen bepalen. De kolonie wordt een enorm schaakbord waarover met arbeidskontingenten wordt geschoven." Elke zone heeft zijn nut. De ene levert arbeid of voedsel, de andere produceert eksportgoederen. Niets blijft onbenut."

Een laatste evolutie die De Meulder bespreekt is de stabilisatiepolitiek. Union Minière zag in dat het nogal duur en omslachtig was om elke zes maanden nieuwe werkers te rekruteren. Die politiek vloeide voort uit de idee dat je de inlandse sociale structuren niet mag breken en mannen niet te lang uit hun dorp mag weghalen. Nu bleek dat die politiek juist het omgekeerde bereikte van wat ze beoogde en wel degelijk destabiliserend werkte. Bovendien toonden medici aan dat een arbeider zijn hoogste rendement pas na twee à drie jaar bereikt. Een nieuw beleid drong zich op: het werd mogelijk nagenoeg onbeperkte contracten af te sluiten, het principe van de 'dwang' werd afgestoten omdat een ge-

motiveerde arbeider beter rendeert. Ook de anonimiteit werd doorbroken: zo stapte men over op individuele woningbouw, er kwamen speelveldjes voor de kinderen en sportvelden voor de volwassenen enzovoort. Alles werd in het werk gesteld "om een milieu te creëren waarin de inlandse arbeiders beter konden gedijen en dus produktiever waren."

De tweede fase van het stabilisatieproces beoogde resultaten op lange termijn, en niet de minste: de schepping van een nieuw ras, de creatie van "de kloeke, onvermoeibare zwarte: de creatie van het tshangatshangaras". Het moest een ras worden van "trouwe, gedienstige, handige, attentieve en werklustige arbeiders." Alles begon bij de kinderen: die werden zoveel mogelijk aan de invloed van hun ouders onttrokken, zodat de Belgische kolonialen — bij monde van de missionarissen — hen konden kneden. Er werden praktijkscholen opgericht waarin jongens en meisjes voorbereid werden op hun respectieve taken. Ze leerden discipline en gehoorzaamheid, waarbij dankbaar gebruik gemaakt werd van het katolicisme, de missionarissen "bezorgen tshanga-tshanga een ziel." Maar het kon nog beter, dachten ze bij Union Minière: ze probeerden de erfelijke eigenschappen van de toekomstige kinderen te manipuleren door de ouders aan strenge fysieke selectiecriteria te laten voldoen. Om de autochtone bevolking een "grotere variëteit aan erfelijke karakteristieken" te geven, werden gemengde huwelijken gestimuleerd. Vandaar de naam tshanga-tshanga, die "gelijk maken" betekent.

Stop

De Meulder besluit dat dit paternalistische opzet "buitengewoon naïef" is en "getuigt van een grenzeloos geloof en de maakbaarheid van de mens". Hij schetst hoe de verstedelijking zich na de tweede wereldoorlog toch doorzette en de koloniale politiek onderuit haalde. Bij de eerste de beste grote revolutie, in 1959, besloten de Belgen zich dan ook terug te trekken uit Kongo.

De Meulder slaagt erin zijn analyse goed te structureren en helder te formuleren; het boek hapt vlot weg. Hij slaagt er bijna altijd in zijn eigen mening te bedwingen en laat de feiten voor zich spreken, waardoor ze des te harder overkomen. Met dit boek is weer een verzwegen stuk Belgische geschiedenis in kaart gebracht, terwijl het ook een betere achtergrond biedt om de huidige situatie te begrijpen.

Benny Debruyne

'De kampen van Kongo' van Bruno De Meulder is uitgegeven door Meulenhoff/Kritak in 1996 en telt 157 pagina's.



“Misschien is de gewapende strijd voor morgen”

berichten over bedrijfssluitingen zijn reeds lang geen 'hot news' meer. Geregeld maakt de media melding van weer een faillissement waarbij honderden mensen zonder werk vallen, waardoor het na een tijdje niemand — buiten de betrokkenen zelf — nog echt raakt. De recente gebeurtenissen van Renault-Vilvoorde echter brachten België, en ook de Europese Unie, in beroering. Alle regels van het sociale overleg werden door Louis Schweitzer, topman van Renault genegeerd. Albert Martens, hoogleraar aan de fakulteit Sociale Wetenschappen, zag hierin heel wat redenen om de vergelijking te trekken tussen de gebeurtenissen in Vilvoorde van de voorbije weken, en die andere bedrijfsluiting in dezelfde stad, die van de Delacre-koekjesfabriek in mei 1992. Ook daar bleek de onderhandelingssetiek zoek, zoals blijkt uit de studie uit 1995 over deze sluiting, waarvoor hij opdracht had gegeven. Wij vroegen hem waar hij dan precies die gelijkenissen zag.

Albert Martens: «Wel, als je de kroniek van beide sluitingen neemt, dan zie je uiteindelijk dat het begin helemaal op dezelfde wijze gebeurt: een plotse aankondiging die inslaat als een bom, en op het nivo van het bedrijf doet men alsof het helemaal niet geweten is. De gemeenteraad staat unaniem achter de eisen van de werknemers en dan gaat men naar Dehaene, die in Vilvoorde woont en die doet alsof hij van niks af weet... Acht dagen voor de aankondiging was meneer Schweitzer immers al bij Dehaene geweest, en hij was er dus goed van op de hoogte. Nu, ik wil Dehaene geen steen werpen. Wat kon hij doen? In feite niets, tenzij eventueel de vakbonden verzwijgen.»

«Mijn ergernis lag uiteindelijk in het beginscenario, waarin ik de typische reproductie zag van Delacre. Ik vreesde de herhaling van de alomgekende scenario's. Ik ben al jaren met bedrijfsluitingen bezig, en systematisch was de reactie van de werknemers: "Het viel als een bom". Ik heb dan een reeks sluitingen in het Brussels opgevolgd, die van Michelin en voordien nog Citroën in Vorst. Het betrof hier dus twee Franse bedrijven, waar ik uiteindelijk kon vaststellen dat als Franse multinationals gaan sluiten, dat steeds keihard is, als een pleister die je van een wonde aftrekt.»

Veto: In uw vrije tribune in De Morgen van woensdag 5 maart zegt u: "De les die men moet trekken uit het verleden is dat het enige wat men kan doen een zo duur mogelijk betaalde sluiting als resultaat van een efficiënte vakbondsactie trachten te realiseren, zodanig dat men niet zoals bij Delacre met het minimum op straat komt te staan." Is dat wat u geloofd dat er gaat gebeuren?

Martens: «Ik hoopte van niet, en ik hoopte door de aktie tegengesproken te worden. Ik stel alleen maar vast dat de sluiting enkel afgewend zou kunnen worden als in de andere bedrijven van Renault geen Méganes geproduceerd worden, zolang Vilvoorde niet weer open gaat. Als het internationaal syndikalisme in staat is om dat te verwezenlijken, dan zal Renault moeten toegeven. Ik vraag niet dat de sluiting van om het even welk bedrijf moet leiden tot de staking in alle Eurobedrijven, maar dat men gericht gaat analyseren wat er gebeurd is.»

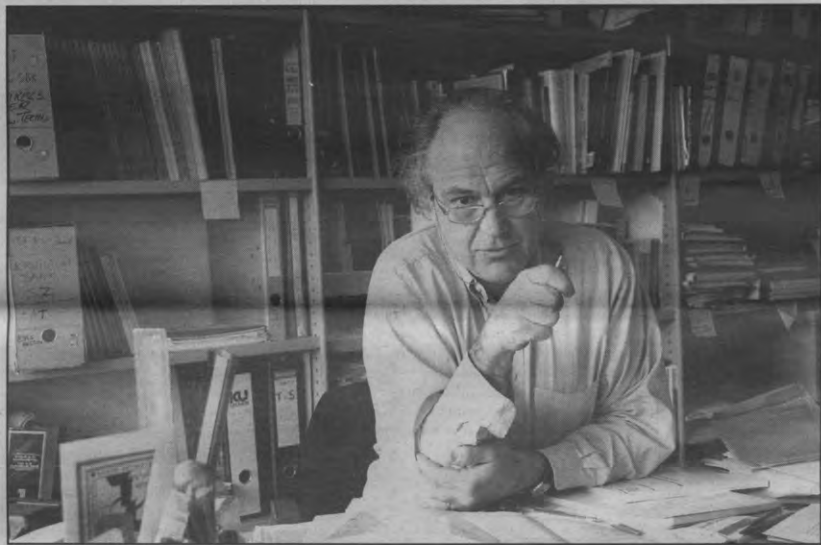
Das

Veto: Maar men is toch internationaal tot aktie aan het oproepen. En het feit dat men in Parijs samengekomen is met 10.000 man, wil ook iets

zeggen?

Martens: «Het is voorlopig inderdaad al heel wat beter dan bij Delacre. Ik was, vanuit wetenschappelijk oogpunt, geobsedeerd door de sluiting van Delacre. Waarom? Ik was op zoek naar een vrouwen- en migrantenbedrijf. Is vrouw-zijn of migrant-zijn doorslaggevend voor je kansen op de arbeidsmarkt? Migrant zijn is bepalend om géén werk te vinden. Migrantenvrouwen worden dus dubbel gediskrimineerd, want Belgische vrouwen doen het nog altijd iets beter. Over Delacre werden drie licentiaats-thesissen geschreven: over de strategie van de multinational, over het sluitingsproces als dusdanig en de staking, en de derde over de jobmogelijkheden na de sluiting. De patronen kwamen met een sociaal plan, dat niet veel waard was.»

Veto: Dat plan is uiteindelijk nog serieus bijgevoerd, en kwam grotendeels tegemoet aan de vakbondseisen. Heeft de vakbond daar zichzelf niet de das omgedaan, door zo star op haar eisen te blijven zitten?



(foto Dirk Bernard)

Martens: «Ik ga dat niet tegenspreken. Het ging om onderhandelingssetiek. Sommige werkgevers van de voedingsektor vonden dat geen manier van doen, zoals die werknemers daar buiten werden gezet. Maar iedereen heeft de zaak daar 'verbrod'. Aan de ene kant de oude "boss", die als imago wou doorgeven dat er in zijn bedrijf nooit zou gestaakt worden. Hij gaf dus tamelijk gemakkelijk toe aan alle vakbondseisen. De vakbonden werden daar verwend en dachten dat ze maar een cahier op tafel hadden te gooien om hun eisen ingewilligd te zien.»

Zoden

Veto: De vakbonden bij Renault staan toch ook sterk?

Martens: «Ja, tot nu toe wel, maar er is een strategie van strijdvoeren en een strategie van onderhandelen. Dat zijn de twee benen waarop het syndikalisme stapt. Je kan niet twee benen tegelijk voor- of achteruit zetten. Op zeker moment moet er een "switch" komen.»

Veto: Bedoelt u dat men eerst harde aktie moet gaan voeren en dan rond de tafel gaan zitten om te onderhandelen?

Martens: «Zij zullen de balans moeten opmaken — na twee weken aktie en strijd — of het mogelijk is dat de productie van de wagens voor een tijd stopgezet wordt. Die

aktie zal wezenlijk een structurele kentering teweegbrengen in het ganse sluitingsproces. Totnogtoe zijn de akties helemaal niet uit de hand gelopen, integendeel. Ze hebben betoogd, de publieke opinie staat achter hen... Er is de dreiging van sluiting van andere Renaultvestigingen. Gaat de aktie uitbreiden naar andere landen? De produktie van België ligt wel stil, maar in andere landen produceert men verder, net zoals bij Delacre. Er moet principieel naar het Europees Hof in Straatsburg gestapt worden, maar dat zet op dit ogenblik vermoedelijk weinig zoden aan de dijk: de boete van 20 miljoen is toch een zeer klein bedrag voor een bedrijf als Renault.»

Praatbarak

«Ik pleit dan ook voor hardere akties, want elke Clio of Mégane die voor Renault van de band loopt is een verlies van kracht voor de vakbond. Ik had een vrij anarchistische strategie bedacht: stuur een fax naar

in zijn.»

Veto: Wat stelt het overlegmodel van België in deze kontekst nog voor?

Martens: «Het is kompleks... Om het even welke multinational die beslist te sluiten kan dat doen. Daar kan op dit ogenblik niets of niemand tegenop, spijts gedragskodes of regels die er zijn. De Belgische werkgever heeft, sinds het sociaal pakt van 1944-'45, immers de absolute macht in verband met aanwervingen en afdankingen. Die machtsverhouding werd nooit aangetaast. Nu krijgen we de rekening gepresenteerd van het pleiten voor flexibiliteit, minder staatsinmenging enzovoort, met betrekking tot de globalisering van de ekonomie.»

Kassei

«Er is een andere zaak die mij verontroost: Duitsland heeft 4,8 miljoen werklozen, Frankrijk heeft er 3 à 5 miljoen. Was ik eerste minister, dan zou ik de industrielen erop attent maken dat elk bijkomend verlies een verzwakking betekent ten opzichte van extreem rechts. Werkloosheid is de grootste ramp die ons land zal ondergaan indien extreem rechts weet van welk hout pijlen te maken. Als werkgever zou ik extreem rechts mee financieren, dat maakt de positie van de werknemers immers onhoudbaar. Cockerill heeft dat tijdens de oorlog gedaan, daarna financierden ze de weerstand. Wie gaat de pluimen halen als we niet opletten bij deze sluiting? Dat zou wel eens

extreem rechts kunnen zijn... Het personeelsbeleid dat bij Renault gevoerd is zorgt ervoor dat het gaat om Vlamingen, hé. De vakbonden hebben dat beleid altijd aanvaard, zonder zich vragen te stellen. Daarin staan de vakorganisaties binnen Europa zeer zwak.»

Veto: Is een nieuwe syndikale strategie al doorgedrongen tot de top van de vakbonden? Houden zij niet eerder vast aan reeds beproefde methodes?

Martens: «Waarschijnlijk wel bij enkelen, maar zeker niet bij allemaal. Je moet trouwens ook rekening houden met de grote diversiteit

van de vakorganisaties binnen Europa. Het syndikalisme in België verschilt wezenlijk van dat van Frankrijk. Wij hebben sterke vakbonden op het vlak van structuren, gebouwen, akties en leden, en zijn eerder zwak op het vlak van reflectie. In Frankrijk heb je goeie ideologen, sterke intellektuelen, maar hun ledenaantal, dus hun kracht, is zeer broos. Je moet voor elk land je strategieën aanpassen. Als je een oorlog wil aangaan moet je bekijken over welke troepen je kan beschikken. Anders wordt het een onmogelijke oorlog. Ik hoop dat de strijd van de Renaultwerknemers de patronale macht van multinationals op onomkeerbare wijze zal inperken. Maar deze zaak is nog niet uitgevochten.»

«Soms sta ik 's morgens op mijn balkon — ik woon in een Brusselse migrantenwijk — te kijken of de gewapende strijd al begonnen is. Dan denk ik "Okee, het is niet voor vandaag, maar misschien voor morgen". Ik ben zeker mijn geloof in de vakbond niet kwijt, integendeel. Ik ben verdoeld om optimist te zijn, en als de revolutie morgen uitbreekt, dan zal ik er zeker bij zijn. Ik heb hier nog ergens een gerekuperende kassei liggen; als de panserwagens de kampus zou willen innemen sta ik paraat. (uitbundig lach).»

Dietmar Bosmans
Ann Bries

Megaplan stap in profilering KHL studenten?

I de geschiedenis van de Overkoepelende Studentenraad (OSR) van de Katholieke Hogeschool Leuven (KHL) begint bij de start van vzw Lens (Leuven Netwerk Sociale Voorzieningen) in 1994. Lens is het eerste overkoepelend orgaan tussen de zes Leuvense hogescholen. Van elke hogeschool is er één vertegenwoordiger van het personeel en één van de studenten aanwezig in de raad van beheer. Het is hier dat de studenten elkaar tegengekomen zijn.

Bij de fusie van de zes hogescholen werd er voor de studenten inspraak voorzien en moesten ze zich ook verenigen. Bij de start op 15 september '95, moest er dus een 'studentenraad' klaarstaan.

Na verschillende malen de koppen bij elkaar te hebben gestoken met alle betrokkenen kwamen de studenten tot het oprichten van de Overkoepelende Studentenraad (OSR): een raad waar alle departementen democratisch vertegenwoordigd zijn, konform het dekreet. Het dekreet zegt ook dat een studentenraad minimum uit acht en maximum uit zestien personen mag bestaan. Voor de KHL komt dat mooi uit: vanuit elk jaar (eerste, tweede en derde) en uit elk departement (vijf) een vertegenwoordiger. Dat maakt samen vijftien. Aangezien het DLO (departement Lerarenopleiding) uit twee vestigingen bestaat en in aantal iets meer studenten heeft dan de andere departementen hebben ze een vierde student (3 uit vestiging Heverlee en 1 uit Diest).

Vanuit deze studentenraad worden alle overkoepelende functies ingevuld: afvaardiging naar Akademische Raad, Lens, Loko (Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie), stadsoverleg, VVS (Vereniging van Vlaamse studenten).

Midden oktober '95 was de eerste bijeenkomst van OSR. Op het agenda stond: verkiezen van de verschillende functies, het opstellen van een huishoudelijk reglement... Na uren vergaderen kwam de vraag of de raad zichzelf niet wat meer bekendheid moest geven en waar de extra financiële middelen vandaan zouden komen? Van Lens hadden ze tienduizend frank gekregen, idem dito van de KHL, samen twintigduizend om een overkoepeling van 4.500 studenten te organiseren. Om even te vergelijken met de universiteitstudenten: deze krijgen dertien miljoen om 25.000 studenten te overkoepelen. Omgekeerd zou dat voor de KHL een budget van 2,4 miljoen betekenen.

De enige oplossing voor dit probleem was het organiseren van een fuif. Was de reden van haar bestaan niet 'de studenten vertegenwoordigen'? Hoe kon ze dat doen, als ze zich ook moet bezighouden met het organiseren van fuiven, het zoeken van sponsoring? Daarom besloot de OSR om al haar nevenactiviteiten onder te brengen in de werkgroep Mega. Hierin zijn ook mensen actief van de verschillende presidia en zo is het 'serieuze' van het 'minder serieuze' gescheiden. Zo was Mega de plaats waar de verschillende presidia overkoepelend begonnen samen te werken: Leuven HOK, Hogeschool Gazet...

Met het opkuisen van de fuif in de Silo kwam er een symbolisch einde aan het eerste levensjaar van de OSR. Een jaar



(foto Archief)

waarin ze zichzelf georganiseerd en geprofileerd had binnen de KHL. De beloning voor dit werk? Een studentenspeech bij de opening van dit academiejaar. Een opening die de start luidt voor de nieuwe ploeg van OSR, na de verkiezingen van alle functies, is de OSR een weekend gaan 'brainstormen'. Resultaat: het puntenplan, sport- en cultuurraad moeten konkreter

worden, definitieve aansluiting bij VVS, voorbereiding voor een Megavergadering eind januari. De OSR groeit uit tot een orgaan dat niet alleen het medebeheer en de vertegenwoordiging binnen de KHL en Leuven voor zijn rekening neemt, maar ook discussies aangaat met andere hogescholen en universiteiten. De OSR eist zijn plaats evenzeer op in de discussies over het onderwijs in het algemeen.

De studenten die zich binnen de departementen bezighouden met cultuur worden samengeroepen onder de noemer cultuur-

raad en deze die rond sport actief zijn krijgen hun eerste uitnodiging van de studentensportraad. Uit deze vergaderingen en vanuit de OSR ontstond een Megaplan dat met alle betrokken studenten besproken werd op de vergadering van eind januari: onze toekomst.

Megaplan

De leden van de overkoepelende cultuur-, sport- en studentenraad hebben met een aantal problemen te kampen. Een driejarige opleiding wordt gekenmerkt door een bomvol lesrooster, verschillende stages en verslagen, tweemaal per jaar examens afleggen... Dit bemoeilijkt het opbouwen van een serieuze dossierkennis, zowel op departements-, overkoepelend-, als Vlaams niveau. Hierbij komt nog het budget dat ons parten speelt en een coördinerend probleem bij het organiseren van culturele en sportieve activiteiten.

De oplossing voor dit probleem werd in het besluit van de Megavergadering geformuleerd: het budget dat bij Lens vrijgemaakt is om sport te organiseren binnen de KHL — wat nu beheerd wordt door de sportraad — kan gebruikt worden om sport én cultuur te organiseren. Een deel van dit budget zou dan voor de helft het loon van een vrijgestelde dekken, die de coördinerende functie op zich neemt. Het overige deel van het budget kan gebruikt worden om de praktische kant te regelen: afficherings, huur

van sporterijen en bus... De andere helft van het loon van de vrijgestelde zal moeten betaald worden door de KHL, wat neerkomt op 65 frank per student.

De vrijgestelde zal dossierkennis voor de OSR opbouwen en aanscherpen. Samen met de opbrengst van twee Megafuiven en eventuele sponsoring, zou dit genoeg moeten zijn om de structurele kost van zo'n overkoepeling in deze fase te dragen. Als dit plan uitgevoerd kan worden, betekent dit dat de studenten bij het ijveren naar 'de democratisering en kwaliteit van het onderwijs', zwaarder zal kunnen, zowel binnen als buiten Leuven. Dat kan een KHL-student eindelijk genieten van een mooi aanbod van culturele activiteiten en sportcompetities. Hiermee zou onze Leuvense Hogeschool dan in een discussie in Vlaanderen een voorbeeld kunnen zijn voor de omgang van een hogeschool met een studentenoverkoepeling.

Toon Vanacht, vorig jaar voorzitter van VVS, maakte in zijn afscheidsartikel de volgende bedenking: "Wij zitten met een paradox, dat enkel de van huis uit financieel begoede studenten het zich kunnen veroorloven om tijd vrij te maken en op te komen voor een democratisch onderwijs

met de bijbehorende sociale voorzieningen. Ik pleit hier dan ook voor een verdere professionalisering in deze zin. Op die vier jaar in de 'studentenpolitiek', kwam ik welgeteld één studentenvertegenwoordiger tegen die het met een studiebeurs moest stellen. Door zijn aanhoudend engagement kon hij zijn studies niet succesvol afwerken en zo werd hij verplicht zonder eindexamen naar werk te gaan zoeken. Dit alles veronderstelt dat er meer middelen worden toegekend aan een studentenoverkoepeling."

Is dit plan om een vrijgestelde aan te duiden het vervolg op deze geschiedenis, of zijn de woorden van Toon Vanacht dan toch te moeilijk voor een gemiddeld directielid? Blijkbaar wel, want het antwoord van de directieraad op de vraag om 65 frank per student vrij te maken voor een vrijgestelde, luidde als volgt: "Steek die vraag maar in de koelkast, of nee, in de diepvries. Ach, 65 frank per student is niet teveel, goed en wel een pint, dus voor het geld moeten we het niet laten. Maar is het nu al creëren van een vrijgestelde niet te vroeg? Moeten we hier niet mee wat wachten tot binnen enkele jaren, wanneer de tijd daar echt rijp voor is." Het is waarschijnlijk omdat Van Den Bossche ook altijd zo lang wacht om iets door te voeren dat de directielieden binnen de KHL tot zulke wijze inzichten zijn gekomen...

Axel Verstrael
Myriam De Wachter

Avontuurlijke Jongerenreizen

van 18 tot 28 jaar



- wandelreizen
- trekkings
- canyoning
- rafting

in Europa, Marokko, Nepal

Naam

Adres

Terugsturen naar Anders Reizen, Refugiestraat 15, 3290 Diest of fax 013 / 32 16 08

BON voor GRATIS brochure of BEL 013 / 33 40 40



Anders
reizen

Studentenvertegenwoordigers over het puntenplan van de KHL

“Waar zit ons geld?”

euven bezit een gerenommeerde universiteit. Minder bekend is dat Leuven ook hogescholen op haar grondgebied heeft. Als het van de studentenvertegenwoordigers van de Katholieke Hogeschool Leuven afhangt, zal dat niet lang meer duren. Op 25 maart organiseren zij een betoging die hun kersverse Puntenplan de nodige kracht zal bijzetten. Een gesprek met Axel Verstrael en Davy Mellemans, twee leden van de overkoepelende studentenraad, kon niet langer uitblijven.

Sigi: Ik zal maar met de deur in huis vallen. Veel mensen zullen denken: waarom vragen jullie een betere financiering, hebben jullie het dan op dit moment niet goed genoeg?

wordt binnen de zachte sektor. Diezelfde zachte sektor rekruteert mensen die voor een groot stuk hun basisopleiding krijgen in het hoger onderwijs, zoals verpleegkundigen en maatschappelijk assistenten. Dus wanneer deze mensen een degelijke opleiding genieten, kunnen ze in hun latere leven een degelijke verzorging leveren. Trouwens, het is de Vlaamse overheid zelf die in haar reclamecampagnes propageert dat Vlaanderen het van zijn hersenen moet hebben.»

Sigi: In jullie actieplan wordt vooral de onevenwichtige verdeling kwa financiële middelen tussen hogeschool- en universiteitsstudenten aan de kaak gesteld. Kan je het je als hogeschoolstudent wel permitteren om geld te gaan zoeken bij de collega's van de universiteit?

Verstrael: «Het is niet onze bedoeling om ten koste van de kwaliteit van uniefolepi-

neer op het vermenigvuldigen van een basisfinancieringsbedrag met een faktor. Deze faktor zou een representatieve weergave moeten zijn van de studiekost van een opleiding. Daar knelt nu juist het schoentje. Deze factoren zijn niet gebaseerd op een studie, maar wel op de kosten die er voor de verschillende opleidingen in het verleden altijd geweest zijn. Hogescholen die lerarenopleidingen organiseren hebben in het verleden altijd een politiek gevoerd om kleine instellingen te organiseren, wat in het toenmalig financieringsysteem voordeliger uitkwam, maar wat de kost per student aan deze opleiding als zodanig wel verhoogde. Dan ziet men duidelijk waar de oorsprong ligt van de scheefgetrokken factoren. Zo kunnen er voorbeelden gegeven worden van verschillende opleidingen die door hun vroeger beleid een faktor bekomen die geen weerspiegeling is van de werkelijke studiekost, maar van het gevoerde beleid. Daarom ijveren we voor een studie van de werkelijke kost per opleiding, wat een meer realistische faktor moet opleveren.»

Sigi: De overheid voorziet de hogescholen van geld door middel van enveloppefinanciering. Volgens jullie dringt er zich een gelijkschakeling op met de wijze waarop universiteiten hun geld krijgen. Is deze dan zoveel beter?

KHL

afgestudeerden werken, die als vrijgestelden kunnen aanwerven, in plaats van met gedetacheerden.

Sigi: De problematiek van de inschrijvingsgelden ligt de studenten nauw aan het hart. Jullie eisen dat de inschrijvingsgelden lineair gemaakt worden.

Mellemans: «Inderdaad, het inschrijvingsgeld wordt als heel belangrijk ervaren. Daarom is het niet te verklaren dat er tussen de huidige nivo's zo'n grote verschil zit, namelijk 10.000 frank. Wij stellen dan ook voor om vijf onderverdelingen aan te brengen in de inschrijvingsgelden. Iedereen betaalt dan naargelang het inkomen van de ouders of het eigen inkomen. Er zijn dan bijvoorbeeld vijf verschillende bedragen die gaan van 3.000 tot 13.000 frank, zodoende is het verschil niet meer zo groot.»

Sigi: Jullie stellen dat er een onevenwicht is op het vlak van de sociale voorzieningen tussen de hogescholen en de universiteiten. Hoe kan deze situatie rechtgetrokken worden?

Mellemans: «Wij stellen dit niet, het is de pure realiteit dat wij als hogeschoolstudenten maar 3.174 frank krijgen om al onze sociale voorzieningen zoals voeding, huisvesting, vervoer, gezondheidzorg, cultuur en sport mee te organiseren, terwijl onze collega's van de universiteiten voor hetzelfde pakket ongeveer 9.000 frank ontvangen. Wij vinden het onrechtvaardig, zelfs discriminerend om achteruitgesteld te worden.»

«Om dit op te lossen zijn verschillende pistes mogelijk. Wij pleiten vooral voor een gelijke betoelaging van een universitair en een hogeschoolstudent. Een mogelijke oplossing is de opsplitting van kot-, spoor- en agglomeratiestudent omdat deze ook verschillende noden hebben. Natuurlijk kan ons budget ook gewoon opgetrokken worden tot 9.000 frank want onze VDB heeft in de afgelopen jaren ongeveer driekwart miljard bespaard op de studietoelagen, waarvan hij er ongeveer 300 miljoen — minder dan de helft, dus — gegeven heeft aan de sociale voorzieningen van de hogescholen.»

Sigi: Ook het klassieke doelwit van alle studententorganisaties ontsnapt niet aan jullie argusogen: de beurzen. Zien jullie een oplossing voor deze aanslepende problematiek?

Mellemans: «De laatste jaren is het aantal beursstudenten met 7.000 gedaald en de gemiddelde beurs bedraagt ongeveer 49.000 frank, waar de studiekost op ongeveer het dubbele ligt. Je verliest je beurs als je één dag te laat bent met de aanvraag. Dan stelen wij het huidige systeem inderdaad in vraag. Als je dan ook nog eens weet dat de beurzen in de laatste jaren slechts aangepast werden aan de index wanneer de minister er zin in had, besef je dat de huidige toelagen al lang niet meer voldoende zijn om de stijgende studiekosten te kunnen dragen en een aantal mensen verplicht zijn om te stoppen met studeren of zwartwerk moeten doen, stel ik het systeem weer in vraag.»

«Er zijn uiteraard een reeks maatregelen nodig om het beursstelsel op te date te brengen, maar de belangrijkste is volgens mij dat ze worden aangepast aan de werkelijke studiekost en dat de toegang verlaagd wordt. Het kan soms belangrijk zijn om zelfs een relatief kleine beurs te ontvangen. Andere maatregelen zijn bijvoorbeeld het invoeren van een minimum KI (Kadastraal Inkomen, nvdr), dit is de heffing op de woning van de ouders, want staat het niet in de grondwet dat iedereen recht heeft op een degelijke woonplaats?»

Sigi van Espen



(foto Dirk Bernard)

Axel Verstrael: «Misschien lijkt alles op het eerste zicht okke, maar hoelang moeten we niet wachten op een Internetaansluiting? Wie vervangt tegenwoordig een zieke docent? In de opleiding Regentaat Engels blijkt de docent van het hoofdvak Engels regelmatig ziek te zijn. Op zich een normale zaak, ware het niet dat er wegens geldgebrek geen interimaris wordt ingezet. Als je weet dat dit gebeurt in het laatste jaar, dan kan je begrijpen dat deze studenten heel bezorgd zijn om hun diploma.»

Sigi: Het valt op dat jullie puntenprogramma zich niet beperkt tot de belangensfeer van het Hoger Onderwijs Buiten de Universiteit (Hobi).

Verstrael: «Je moet de problematiek inderdaad breder zien. Vandaar dat we een discussie moeten voeren op de verschillende nivo's waar de verdeling van gelden ter sprake komt. Te beginnen bij het nivo van de Vlaamse Gemeenschap, daarna binnen het departement onderwijs, gevolgd door de verdeling tussen de hogescholen waar we vervolgens terecht komen op het nivo van departementen.»

Sigi: In jullie puntenplan stellen jullie dat 46 procent van het begrotingsbudget van de Vlaamse overheid naar het departement Onderwijs moet gaan, maar is het niet normaal dat de noden van Vlaanderen in de toekomst zullen verschuiven?

Verstrael: «De noden veranderen inderdaad met de tijd, maar bijvoorbeeld de vergrijzing is een probleem dat behandeld

dingen onze eigen situatie te verbeteren. De oorsprong van dit grote verschil tussen hogeschool en unieff is terug te vinden in de democratiseringsgedachte van begin jaren '70. Die democratisering bleef echter beperkt tot unieff en middelbaar onderwijs. Men ging ervan uit dat meer kampussen meer mensen naar die kampussen kunnen lokken. Zo zouden studenten uit alle lagen van de bevolking de mogelijkheid krijgen om onderwijs naar hun keuze te volgen. Deze simpele redenering leidde bijvoorbeeld naar de bouw van kampussen in onder andere Kortrijk en Diepenbeek. Hiervoor werden er worden veel financiële middelen vrijgemaakt. Het hogeschoolekreet fusioneerde de hogescholen met het oog op kwalitatief beter onderwijs. Door de schaalvergroting konden de beschikbare middelen beter op mekaar worden afgestemd. Deze reorganisatie vergt echter een degelijke financiële injectie die er bij de hogescholen — in tegenstelling tot de universiteiten — nooit gekomen is. Wat wij willen is dat deze scheefrekening wordt rechtgezet.»

Sigi: Een van de oorzaken van de huidige financiële problemen bij de hogescholen en de departementen is de blijkbaar foutlopende faktorverdeling tussen de verschillende opleidingen. Kun je deze problematiek voor onderwijsleken toelichten?

Verstrael: «Om het geld tussen de hogescholen te verdelen werd elke student ge-

Verstrael: «Onze huidige financiering valt terug op het budget van '95, enkel aangepast met een te lage index. Een index die zelfs lager ligt dan de loonindex. Nergens worden de studentenaantallen in rekening gebracht. Toch wel raar wanneer men weet dat de studentenpopulatie aan de hogescholen reeds jaren stijgt en volgens de Oeso nog jaren zal blijven stijgen. De huidige verdeling van de universiteitsgelden gebeurt voor de helft op basis van een vaste enveloppe, voor de andere helft wordt de gewogen studentenpopulatie in rekening genomen. Deze regeling zou voor de hogescholen betekenen dat zij de kosten van een stijgende studentenpopulatie beter zal kunnen dragen.»

Zakgeld

Sigi: Jullie vragen ook dat er 200 frank per student naar studentenvertegenwoordiging zou vloeien. Wat zouden jullie met dat geld doen?

Verstrael: «Die 200 frank past in een totaal financieringskader. Een deel zou komen van de Vlaamse overheid en een deel van de hogeschool zelf. Het systeem van gedetacheerden zoals dat pas in voege is getreden na het dekreet van ouderverenigingen van lager en secundair en ook bij personeelsvertegenwoordigers op het Hoc en het Doc, zou voor ons een mogelijke oplossing zijn. Hierbij moeten we wel opletten dat er hiervoor apart geld wordt vrijgemaakt. En ook denk ik dat we beter met pas

Diana, Didactica, De Kelten, SHH, STEIL en
de Overkoepelende Studentenraad van de KHL

Leuven Hokt



21 APRIL 97
21.00u

S I L O

Gratis busdienst
Fonske - Heverlee Station - Silo

Kafee: Studio Brussel muziek
Zaal: Donna muziek

Studentenkaart KHL: 100 BEF
Inkom: 120 BEF

(advertentie)

Vlerick postuniversitaire programma's: een dynamische aanpak

Info-avond

Datum

Woensdag 19 maart 1997 om 19.30 uur

Plaats

Zaal Zeger Van Hee, Tiensestraat 41, Leuven

Programma

- * Voorstelling De Vlerick School voor Management
- * Studeren in de praktijk
- * Open your eyes: de toekomst van de informatiesnelweg
Eric Van Vooren (Managing Partner Direct Marketing
Know-how Institute)
- * Vragenronde met (oud-)studenten

Receptie

Het programma wordt gevolgd door een receptie,
aanboden door Interbrew

DE **Vlerick** SCHOOL VOOR MANAGEMENT

Sociale voorzieningen voor Katholieke Hogeschool

Lens en andere sociale voorzieningen?

Let Leuens Netwerk voor Sociale voorzieningen is de vzw die er onder andere voor zorgt dat jullie KHL'ers allemaal lekker in de Alma kunnen gaan eten aan dezelfde prijs als de uniefstudenten, wat vroeger niet zo was.

Zo zullen jullie mij misschien kennen, maar ik doe natuurlijk nog veel meer. Zo kunnen jullie onder andere terecht op de studentendienst van de KU Leuven voor raad in verband met juridische, financiële, medische problemen, maar ook voor kwesties rond huisvesting. Praktisch kan je er terecht voor beurzen, de studentenarts, lijsten van studentenkamers... Ook zijn er onder jullie behoorlijk wat studenten die gebruik maken van de studiebegeleidingsdienst Cheobs. Deze dienst verzorgt cursussen rond faalangst, studiemethoden, groepsop treden en dergelijke. Maar zij helpt ook met persoonlijke en relationele problemen.

Bluf

Een andere dienst die voor jullie open staat dankzij mij (eigen stoef mag ook wel eens) is de jobdienst van de KU Leuven. Deze kan jullie aan een zeer interessante studentenjob helpen en geeft bovendien ook alle bijkomende informatie aangaande eventuele financiële gevolgen hiervan. Waar ik ook zeer fier op ben is het feit dat ik voor de helft besta uit afgevaardigden

van de hogeschool en voor de andere helft uit studenten. Alle beslissingen worden dus steeds weloverwogen en in volledige consensus genomen.

Punten

Wat jullie misschien nog niet wisten, is waar ik mijn geld vandaan haal om jullie dit alles aan te kunnen bieden. Wel, minister Van den Bossche heeft er voor gezorgd dat elke vzw van elke hogeschool in Vlaanderen nu ongeveer 3.174 frank per ingeschreven student ontvangt. Voor de KHL betekent dat dus ongeveer 14 miljoen per jaar die ik mag (moet) spenderen aan sociale voorzieningen voor de 4.500 studenten van de KHL. Dit wil zeggen dat ik natuurlijk niet erg veel kan spenderen aan een aantal toch zeer belangrijke projecten zoals huisvesting, restaurants en dergelijke. Dit komt omdat ik van eenderde moet leven van wat mijn kollega van de KU Leuven ontvangt. Hij krijgt ongeveer 9.000 frank per student. Meer hierover kan je terugvinden in het artikel over het puntenprogramma van de Overkoepelende Studentenraad (OSR).

Zo, hopelijk zal je nu nooit meer vergeten wat mijn naam betekent en wat hij kan betekenen voor jullie tijdens de opleiding. Ik ben het best bereikbaar via de studentendienst of via de studentenvertegenwoordigers.

Davy Mellemans

ons Erfdeel

VEERTIG JAAR JONG HET MODERNE BLAD MET DE OUDE NAAM

Het eerste nummer van de 40e jaargang bevat o.m. bijdragen over

onze allerjongste generatie schrijvers

het werk van H. Claus, B. Dewulf, H. Hofland,
G. Kouwenaar, N. Matsier en L. Nolens

de schilders M. Breedveld, E. Claus en S. Dillemans

durf en variatie in de Nederlandstalige popmuziek

een recente enquête over de Vlaams-Nederlandse betrekkingen

de Nederlandstalige cultuur in Brussel

actuele films en theatervoorstellingen

U kunt zich abonneren (5 nrs, 800 blz.) door 1980 BEF over te schrijven op rekeningnr. 000-0907100-53 van STICHTING ONS ERFDEEL, Murissonstraat 260, B-8931 Rekkem. Tel. (056) 41 12 01 / Fax (056) 41 47 07 e-mail: erfdeel@pophost.eunet.be

Stuurt u mij a.u.b. meer informatie over Ons Erfdeel

Naam: Voornaam:

Straat: Nr: Bus:

Postcode: Plaats:

Wij eisen:

BETOOGING
25 - 03 - 1997

Kwalitatief hoger
HOGER ONDERWIJS,
ook voor de toekomst.

17.00u
Ladeuzeplein

1. 46% van Vlaamse Begroting dient aan onderwijs besteed te worden

- dwz de Vlaamse Regering mag haar verantwoordelijkheid niet langer ontlopen en moet degelijk onderwijs organiseren. Om dit te kunnen moet het gedaan zijn met verdoken besparingen en het doorschuiven van de verantwoordelijkheid.
- daarom eisen wij dat er terug 46% van de begroting voorzien wordt voor het departement onderwijs.

2. Gelijke financiering hogeschool- en uniefstudenten
- nu krijgt een hogeschool per student ongeveer 214.000 frank per jaar.

- nu krijgt een universiteit per student ongeveer 420.000 frank per jaar (inklusief wetenschappelijk onderzoek zowel voor Hobu als unief).

- wij eisen dat er een gelijke financiering komt voor beide soorten studenten, die in wezen beiden student hoger onderwijs zijn.

3. Opgesplitste financiering: 50% enveloppe en 50% via het gewogen studentenaantal

- de verhoogde eisen van de arbeidsmarkt leiden er toe dat meer jongeren de weg naar het hoger onderwijs vinden, vooral naar het Hogeschoolonderwijs.

- vermits de enveloppe voor de hogescholen vastligt, betekent dit dus een grote achteruitgang als er steeds meer studenten bijkomen.

4. Degelijke studie van werkelijke opleidingskost

- sommige opleidingen kosten meer dan andere, dit moet zijn weerslag vinden in de financiering van het hogeschoolonderwijs.

- momenteel is dit niet altijd realistisch, er moet daarom een studie komen die de opleidingskost per opleiding goed onder de loep neemt.

5. Ekstra middelen uit priveesektor (niet privatiseren)

- bijvoorbeeld: spin-off bedrijfjes.

- avondkursussen voor bedrijven en particulieren.

Puntenplan:

6. Systeem van inschrijvingsgelden moet gedifferentieerd
- nu zijn er drie nivo's, namelijk beurs, bijna-beurs en niet-beurs gerechtigden.

- daarom pleiten wij voor minimum vijf nivo's die liggen tussen de huidige.

7. Modernisering van het beurzenstelsel

- de beurzen moeten retro-actief geïndexeerd worden, er mogen geen indexaanpassingen meer 'vergeten' worden.

- momenteel vallen heel wat mensen uit de boot door de te strenge wetgeving.

- een bisjaarbeurs moet mogelijk zijn voor iedereen.

- de beurzen moeten aangepast worden aan de werkelijke studiekost.

8. Gelijke berechting hogeschool- en uniefstudenten inzake sociale voorzieningen.

- nu krijgt een hogeschoolstudent ongeveer 3.150 frank.

- nu krijgt een universiteitstudent ongeveer 9.000 frank.

- beide moeten zij hiermee hun sociale voorzieningen uitbouwen, toch hebben beide studenten voor een groot stuk dezelfde behoeften, studies tonen zelfs aan dat hogeschoolstudenten een hogere studiekost hebben.

- waar is de logika of is dit pure diskriminatie???

9. Financiering van de dekretaal verplichte studentenraad, een officieel adviesorgaan, ten bedrage van 200 frank per student

- het is onaanvaardbaar dat een officieel adviesorgaan van een hogeschool moet draaien op de opbrengst van fuiven, stel je eens voor dat de direktieraad een sponsoringsbal moet organiseren om de uitnodigingen en agenda's te kunnen versturen. Dit kan niet!!!

- met deze budgetten kan een vrijgestelde aangesteld worden.

10.

DUS

Kwalitatief
HOGER ONDERWIJS

SPIT TWEEDEHANDSWINKEL

meubelen
kleding
huisraad

voor elk wat wils

NIEUWE OPENINGSUREN
dinsdag t/m vrijdag 10u-18u
zaterdag 10-17u

ACTIE VAN DE MAAND: THE FIFTIES

Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo 016/26.09.21

(advertentie)

W.A.C.K.O.

Black Space

Met deze bon kan je d'er in (*) tegen 350 fr. in plaats van 450 fr.

Voorstellingen op dinsdag 18 en woensdag 19 maart om 20 uur.

(*) Auditorium Minnepoort

88

100 COPY

118

Tiensestraat **KOPIËREN - DRUKKEN - PRINTEN - ONTWERPEN** Tiensestraat

9 - 19 u.

Maandag t/m Donderdag

9 - 22u.

9 - 19u

Vrijdag

9 - 20u.

gesloten

Zaterdag

10 - 17u.

.....IT TAKES TWO TO TANGO..... (advertentie)

Germaniatoneel speelt 'Leonce en Lena'

De ondraaglijke lichtheid van een kroonprins



"De aarde is een schaal van donker goud, kijk hoe het zonlicht erin schuimt"

(foto Dirk Bernard)

Wlk jaar zijn er wel ergens in dit vredege studentendorpje dat wij allemaal zo goed kennen een paar gekken te vinden die bereid zijn om met hun kring of met hun vrienden een teatervoorstelling uit de grond te stampen. De romanisten mogen bij die gelegenheid graag in het Frans spelen, de germanisten kiezen een tekst uit hun domein van de wereldliteratuur. Dit jaar ging de voorkeur van het Germaniatoneel naar 'Leonce & Lena', de negentiende-eeuwse klassieker van Georg Büchner. Volgens regisseur Dirk De Lathauwer werd de groep vooral aangetrokken door de dubbelzinnige houding in het stuk ten opzichte van de dichematische Weltschmerzromantiek.

'Leonce & Lena' is, ondanks zijn respectabele leeftijd, een erg actuele en bijgevolg graag en veel gespelde tekst. In dit stuk rekent Büchner af met de leegheid van de monarchie. Leonce is de jonge, twijfelzuchtige — naar Hamlet en 'der junge Werther' gepersifleerde — kroonprins die de troon moet bestijgen op zijn nakende trouwdag. Nietsdoen is de ondraaglijk lichte hoofdbezigheid van de troonpretendent. "Kom lieve verveling, je kussen zijn een wellustig geuwen en je stappen vormen een bevallig gapen", laat de auteur zijn hoofdpersoon in het begin tot diens minnares Rosetta wauwelen. Lena, de partner in de gedwongen koningsbruiloft, is bevangen door dezelfde maanziekte. Ook zij zou liever het verstandshuwelijk vermijden. Beide partijen ontmoeten elkaar evenwel zonder van elkaar te weten wie wie is, en een romance ontstaat. Leonce's knecht, Valerio, regisseert vervolgens het verdere verloop naar een dubbelzinnig happy end.

Onder die — summier geschetste — verhaallijn zitten verschillende betekenislagen verscholen die samen de aantrekkingskracht van het stuk uitmaken. Er is het maatschappijkritische nivo, waarop Büchner de heersende klasse te kijk stelt als een stelletje nietsnutten dat volledig opgaat in zijn eigen holle frazen en alle contact met de bevolking is verloren. Wie enkele maanden geleden de hilarische 'eksklusieve' VTM-

reportagezag over het Belgische koningshuis weet hoe pijnlijk dicht Büchner in al zijn absurditeit de werkelijkheid benadert. Daarnaast zit het stuk ook vol intertekstuele verwijzingen. In het volledig uit gebakken lucht opgetrokken gebazel van Leonce herkent men moeiteloos verwijzingen naar de innerlijke monologen van Hamlet of naar de 'Sehnsucht' van Goethe's Werther. Ook de andere personages zijn op te vatten als een echo van gekanoniseerde literatuurtypes: de seniele Lear-achtige koning, de pikareske schelm Valerio.

Hollandia

De jong gestorven Büchner (1813-1837) plaatste zichzelf expliciet buiten het in zijn tijd gangbare discours van de Duitse romantiek. De nadagen van de Franse revolutie waarin hij leefde inspireerden hem eerder tot eigenzinnig en visionair politiek drama. De analyse van machtsverhoudingen en de rol van de mens daarin, die ook centraal staat in zijn twee andere voltooide teaterteksten 'Danton's Dood' en 'Woyzeck', samen met zijn gevoel voor taal en drama maken van Georg Büchner een spijfliguur in de overgang naar het moderne teater.

Dat het Germaniatoneel voor deze 'Leonce & Lena' koos is dan ook niet zo verwonderlijk. "We hebben van bij het begin voor gekozen voor een stuk uit het grote repertoiretooneel", aldus regisseur Dirk De Lathauwer. "Aangezien het een Germania toneelgroep is, was het domein meteen afgebakend. Een Shakespeare spelen vonden we iets te voor de hand liggend. Een tekst uit het hedendaagse teater zagen we evenmin zitten, omdat we daar te weinig afstand konden nemen van het oorspronkelijke materiaal. Zo zijn we dan bij Leonce & Lena uitgekomen, een scharmierstuk in het ontstaan van het moderne teater." Het deert De Lathauwer niet dat 'Leonce & Lena' op dit moment één van de meest gespeelde stukken is. "Ik heb ook de fantastische encenering van Hollandia gezien enkele jaren geleden. Ik weet dat de algemene indruk sindsdien is dat je maar beter een poosje van dat stuk kunt afblijven, omdat de definitieve versie gespeeld zou zijn. Maar tegelijk zie je dat net veel mensen — misschien door die voorstelling

van Hollandia — zin krijgen om iets aan te vangen met dat stuk. Zo heeft het alleszins ook bij mij gewerkt."

Het probleem is natuurlijk hoe je als jonge, onervaren groep een originele, nieuwe lezing kunt plaatsen tegenover al die enceneringen. Maar dat ziet de regisseur wel zitten. "In het begin zijn we de weg van de parodie opgegaan. Dat is ook het meest evident. Als je 'Leonce' leest valt

kreëerd wordt door het kitscherige clichéromantisme heeft het perspectief bepaald van waaruit we dit stuk hebben benaderd. De personages gaan volledig op in hun noodlottige zoektocht naar geluk en levenszin, ook al weten ze dat alles tevergeefs is. Het is net die ambigüiteit die ons interesseert en die we willen overbrengen in ons spel."

De Germaniavoorstelling krijgt nog een ekstra dimensie door het feit dat een meisje de (mannelijke) Leonce-hoofdrol voor haar rekening neemt. De Lathauwer: "We hebben van de nood een deugd gemaakt. Een tijdje geleden haakte onze oorspronkelijke Leonce af. We hadden geen jongen meer op overschot, dus moest een meisje de klus maar klaren. En plots bleek alles op zijn plooi te vallen. Leonce is bij ons een prinses, verliefd op een ander meisje. Maar we hebben hier zeker geen homoseksueel statement van willen maken, het spel met de seksen wordt niet gethematiseerd. Leonce is een meisje; maar daar wordt verder geen aandacht aan besteed. Dat ze een relatie heeft met een ander-meisje wordt als evident beschouwd, zonder meer."

Homoseksueel

Met 'Leonce & Lena' is Dirk De Lathauwer — romanist met een aanvullende opleiding in de teaterwetenschappen — aan zijn regiedebuut toe, al bracht hij wel enige ervaring mee uit de artistieke leiding van het Leuvense jongerenteater 'Fabuleus'. Ook de rest van de groep — vooral eerste-kamers, vreemd genoeg — heeft nog niet erg veel teaterervaring. Nogmaals de regisseur: "We hebben alles zelf gedaan, tot het ophangen van de gordijnen toe. Deze voorstelling moet het meer van de intensiteit, van onze goesting hebben dan van de ervaring. Onze 'Leonce & Lena' is uiteraard tekstteater, maar ik hoop dat we kunnen tonen dat het om meer gaat dan om het afreunen van een van buiten geleerde tekst. De tekst komt van dieper dan vanuit het verstand."

Bart Eeckhout

Voor de verchillende voorstellingen: zie agenda.

(advertentie)

MAAND VAN HET VERTAALDE KLASSIEKE BOEK

O TEMPORA, O LIBRI

Vingeroefeningen op Ovidius

Prof. G. Latré houdt een lezing over wat Ovidius en Shakespeare gemeen hebben. Vooral bij de creatie van zijn 'A midsummernight's dream' zou Shakespeare nogal wat inspiratie opgedaan hebben bij Ovidius. Woensdag 19 maart 20 uur in het Monseigneur Sencie-Instituut lokaal 00.28 op het gelijkvloers Ravenstraat 80/100 f. i.s.m. K.U.Leuven

Hoe klassiek is de actualiteit - filosofiedebat

Cornelius Verhoeven, Nederlands filosoof en Eithe Veening, lid van de Vereniging voor de Filosofische Praktijk houden hierover een boeiend gesprek op 20 maart om 20 uur in de Mercierzaal van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte - toegang gratis. i.s.m. Hoger Instituut voor Wijsbegeerte



Studenteninspraak een lachertje? Neen

Studenteninspraak is reeds enkele decennia een verworven recht. Sinds enkele jaren is er een duidelijke tendens om die inspraak nog uit te breiden. Op het einde van de twintigste eeuw zijn de studenten vertegenwoordigd op bijna elk nivo van het universitaire onderwijsbeleid.

Kringraad, de onderwijsgeleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie, is voor het volgende academiejaar op zoek naar een massa nieuwe medewerkers (m/v) om aan die vertegenwoordiging een zinnige invulling te geven.

Kringraad zoekt dus:

Eén voorzitter

De voorzitter coördineert de activiteiten van de vertegenwoordigers en is verantwoordelijk voor de uitvoering van de besluiten van de algemene vergadering. Hij is normaal gezien ook de vergaderingsvoorzitter van de algemene vergadering. Als vertegenwoordiger van de studenten kan hij zijn taak combineren met een van de onderstaande functies, behalve vrijgestelde. De voorzitter is lid van de stuurgroep Campuskrant.

Vier vertegenwoordigers op de Akademische Raad

Vier studenten vormen de studentenfractie op de Akademische Raad, het hoogste beleidsorgaan van de KU Leuven. Van die studenten komt er één uit de groep Biomedische wetenschappen, één uit de groep Eksakte wetenschappen en twee uit de groep Humane wetenschappen. De Akademische Raad vergadert maandelijks. Dezelfde studenten zijn elk lid van hun eigen groepsraad. Op Vlaams nivo verdedigen ze de studentenbelangen in de Raad voor Hoger Onderwijs van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) en in de werkgroepen onderwijs en lerarenopleiding van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir).

Vier vertegenwoordigers op de Onderwijsraad

De Onderwijsraad is het adviesorgaan van de Akademische Raad in onderwijszaken. De Onderwijsraad heeft steeds een reeks werkgroepen onder zijn hoede, die de adviezen van de raad voorbereiden en onderwijskundige projecten opvolgen. Als je studentenvertegenwoordiger wordt op de Onderwijsraad, ben je onze onderwijsman, en we veronderstellen dan ook dat je al enige ervaring hebt met onderwijswerking. De verdeling van de vertegenwoordigers over de verschillende groepen is bijna dezelfde als voor de Akademische Raad: voor Humane wetenschappen maakt de universiteit een onderscheid tussen Humane A en Humane B. De Onderwijsraad vergadert maandelijks.

Eén vertegenwoordiger informatika

Omdat informatika en computers niet meer weg te denken zijn uit het onderwijslandschap, heeft Kringraad vorig jaar de burelfunctie informatika gekreeft. Deze vertegenwoordiger is verantwoordelijk voor de opvolging van het informatika- en internetgebeuren aan de KU Leuven. Van haar of hem verwachten we dus enige vertrouwdheid met computers en het internet. De vertegenwoordiger informatika is lid van de PC-klaskommissie (het overlegorgaan tussen studenten en universitaire overheid in deze materie), die enkele keren per jaar samenkomt, en van de werkgroep informatieleveranciers van de CWIS-kommissie, die om de twee maanden

Eén internationaal vertegenwoordiger

Kringraad is lid van Mosaic (Meeting of Students Aiming at the Integration of the Coimbra-group), de studentenvleugel van de Coimbra-groep, een organisatie van de 33 meest vooraanstaande universiteiten van Europa. Twee keer per jaar vergadert Mosaic gedurende enkele dagen in een Europese universiteitstad. Op universitair nivo is de internationaal vertegenwoordiger lid van het Beleidscomitee Internationale Relaties, dat eens in de zes weken vergadert. De internationaal vertegenwoordiger is ook bezeteler van de Erasmuswerkgroep van Kringraad.

Twee vrijgestelden

De vrijgestelden zijn halfijds betaalde werkrachten die de werking van Kringraad administratief en inhoudelijk ondersteunen. Konkreet betekent dit dat de vrijgestelden de permanente verzorging op kantoor, de verslagen van de vergadering maken, redigeren, vermenigvuldigen en verspreiden en de uitgave verzorgen van het jaarverslag, het kringenvademekum (een handleiding voor nieuwe presidia), de kringfiches en het 'Vademekum voor Studenten in Leuven'. In de mate van het mogelijke bereiden ze dossiers voor en ondersteunen ze de werking van de werkgroepen. De vrijgestelden zijn verantwoordelijk voor de subsidiëringmechanismen van kringen en erkende vrije verenigingen.

De vrijgestelden en de vertegenwoordigers in de Onderwijsraad en de Sektie Aggregatie worden verkozen op de algemene vergadering van vrijdag 21 maart. Kandidaturen met motivatie en CV moeten schriftelijk binnengebracht worden op het kantoor van Kringraad voor woensdag 19 maart om 18 u. De vertegenwoordigers in de Akademische Raad en in de Vereniging van Vlaamse Studenten, de kringenkoördinator en de vertegenwoordiger informatika worden verkozen op de algemene vergadering van vrijdag 18 april. Kandidaturen met motivatie en CV moeten schriftelijk binnengebracht worden op het kantoor van Kringraad voor woensdag 16 april om 18 u. De voorzitter, de internationaal vertegenwoordiger en de vertegenwoordiger in de raad van bestuur van Alfaset cvba worden verkozen op de algemene vergadering van woensdag 7 mei. Kandidaturen met motivatie en CV moeten schriftelijk binnengebracht worden op het kantoor van Kringraad voor maandag 5 mei om 18 u. De algemene vergaderingen vinden telkens plaats om 19 u in lokaal 00.16 van het Maria-Theresiacollege, Sint-Michiëlstraat 6 te Leuven.

Als je belangstelling hebt voor of meer informatie wil over één of meer van deze functies, neem dan contact op met

Kringraad

's Meiersstraat 5

3000 Leuven

tel. (016)22.31.09 of (016/32)37.89

fax (016)22.0103

krira@krira.student.kuleuven.ac.be

<http://www.krira.student.kuleuven.ac.be>

Onze kantoren zijn minstens open op werkdagen van 14 tot 18 u, maar ook daarbuiten kan je er vaak terecht.

ALFA
POLITIKA
EKONOMIKA
KATECHETIKA
GEOLOGISCHE KRING
EPOS
APOLLOON
CANONICA
CHEMIRA
HISTORIA
ROMANIA
GERMANIA
KLEIO
NEK
ILK
VTK
MEDICA
CRIMEN
APOLLONIA
MERKATOR
PEDAGOGISCHE KRING
PSYCHOLOGISCHE KRING
FARMACEUTICA
WINA
Kringraad
Loko
K.U.Leuven

"Je kan niemand tot in den treure blijven beledigen"

Er is onrustbarend nieuws voor alle zonneklappende en groen-lievende studenten in Leuven die geen tuintje aan hun kot hebben waarin ze tijdens de komende blok- en examenperiode een vakantiegevoel kunnen kultiveren. Fase drie van de renovatie van het stadspark staat namelijk in de startblokken. Daarbij zouden onder andere de grasvelden tussen de Vlamingenstraat en De Beriotstraat heraangelegd worden. Bovendien gaan twee van de vier parkpoorten, onder andere de poort naar de Vlamingenstraat tegenover Alma II, onherroepelijk dicht. Volgens het ontwerp bureau dat instond voor het tekenen van de plannen kan — bij wijze van spreken — morgen al met de uitvoering van de werken begonnen worden.

De plannen voor de renovatie van het stadspark zijn er niet zonder slag of stoot gekomen. De zorg voor de zeldzame bomen en planten in het stadspark bezorgde de mensen van Monumenten & Landschappen de voorbije jaren al vele slapeloze nachten. Hun opvattingen strookten namelijk niet helemaal met die van de ontwerpers van de plannen en de stad Leuven.

Het Leuvense stadspark omvatte aanvankelijk enkel een schuttershof dat zich uitstrekte langs de twaalfde-eeuwse ringmuur. Op 24 augustus 1867 schreef het Leuvense stadsbestuur een wedstrijd uit om nuttige tips bij elkaar te sprokkelen voor wat ze precies met het net verruimde stadspark zouden aanvangen. Jacques Rosseels, lid van een belangrijke Leuvense familie van tuin- en landschapsarchitecten, sleepte de eerste (en enige) prijs in de wacht. In 1875 werden het geheel afgerond. Het had de stad in totaal 46.500 frank gekost.

Geven

In 1992 gaf de stad Leuven de opdracht tot een globaal renovatieplan van het stadspark, aangezien het verregaande tekenen van verwaarlozing begon te vertonen. De werken werden in verschillende fasen opgedeeld, niet alleen omdat het stadsbestuur de kosten wilde spreiden, maar ook omdat het stadspark tot de categorie 'beschermde landschappen' behoort, waaraan je zonder de toestemming van Monumenten & Landschappen niet zomaar iets mag veranderen. Deneef van Monumenten & Landschappen: "Een aantal factoren gaven aanleiding tot de geplande renovaties. In de eerste plaats is de bewaking in het park verslapt waardoor er een algemene veroudering van de zeden merkbaar was. Vroeger mocht je het grasveld niet betreden, een bewaker joeg je er onmiddellijk af. Niemand doet tegenwoordig nog de moeite om op de verharde wandelpaden te blijven. Zo zijn de sporen dwars doorheen het gazon ontstaan."

"Een andere reden voor de vernieuwingsplannen was de bouw van het nieuwe economiegebouw, begin jaren '90. Om een vrije toegang naar de werf te verzekeren, dempte de stad de vijver zonder dat hiervoor een aanvraag ingediend was." Toen het economiegebouw voltooid was stelde Monumenten & Landschappen vast dat de stad de universiteit de toestemming had verleend om hun gebouw voor een stuk op grond te zetten die eigenlijk nog behoorde tot het stadspark. "We hebben van de stad geëist dat ze van de universiteit ter compensatie hiervoor een doorgang zouden afdwingen van het stadspark naar het Atrechtcollege, in het kader van een wandelparcours."

Deze incidenten lagen aan de basis van jarenlang gekibbel tussen het ontwerp bureau en het stadsbestuur aan de ene kant en Monumenten & Landschappen aan de andere kant. Er ontstonden conflicten over de meest banale zaken. Deneef had zo zijn twij-

fels bij de ontwerper die aangesteld was en die hij geschikt achtte "om bijvoorbeeld de voortuin van de Cera aan te leggen, maar niet om een negentiende-eeuws park te renoveren."

In fase 1 van het renovatieplan werden de promenade en de schuine flank naar de omwalling aangepakt. De werken namen ongeveer twee jaar in beslag. Tijdens de uitvoering van fase 1 werd in maart '93 ook fase 2 van het plan ingezet: de toegangspoort aan de Tiensestraat onderging een facelift, de parkmuur werd gerepareerd en de kiosk kreeg een serieuze lik grijze verf. Deneef en zijn collega hadden bij de ontwerpen voor fase 1 een aantal bemerkingen: "Er werd voor geijverd om heel de helling tot op 20 à 30 centimeter af te graven 'om het mogelijke onkruid dat zich onder de grond zou kunnen schuilhouden met wortel en al te verwijderen'. Uiteraard zijn we daartegen ingegaan. Eerst en vooral bevonden zich op deze helling verschillende interessante bomen en struiken. Bovendien groeide er het voorjaarshelmkruid, een plant die

als de bonte waaijer eksotische vogels zijn er in de loop der jaren stuk voor stuk uitgezwierd. Voor de verlaten geitenstal, de kippen en de omheining rond de vijver is het laatste uur nu ook geslagen: deze worden gesloopt. De vijver zal in ere hersteld worden, alleen de eenden zijn weer welkom. De oude bok die nog wel een groen blaadje lustte heeft bruto pech gehad. Bij het naburige 'rotsmassief' is een klaterend watervalletje gepland dat moet zorgen voor de watertoevoer naar de vijver. En tenslotte komt er, in de schaduw van het Leuvense Gidsenbondhuis De Horen en het nieuwe fakulteitsgebouw van Economie, een speeltuintje voor de jongsten.

De uiteindelijke plannen voor fase 3 werden vorig jaar ter goedkeuring doorgestuurd naar het provinciebestuur. Nu wacht men alleen nog op een aanvalsbevel van de werken. In het beste geval zullen die in mei of juni van start gaan. Bij een raming van de kosten kwam men op een slordige 25 miljoen uit. De besprekingen die voorafgingen aan fase 3 verliepen helaas ook niet

mozaïeken aan te leggen, zelfs langs de rand van de vijver. Hiervoor zou niet eens gebruik gemaakt worden van vijvervegetatie, aangezien men het mozaïekpatroon wilde bewaren. Er werd geen enkele link gelegd met de stijl waarin dit park ontworpen is. Een dergelijke aanplanting is ten eerste enorm duur, en ten tweede totaal onuitvoerbaar als men ervan uitgaat dat de grote bomen die er al staan behouden zouden blijven."

In fase 3 zit de heraanleg van de grasvelden ingekalkuleerd. Men wil voorgoed komaf maken met de modderige spoorvorming die er in de loop der jaren ontstaan is. Er komen dus bordjes met 'verboden op het gras te lopen', liggen op het gras mag wel.

Om te voorkomen dat studenten na uitvoering van de plannen zouden hervallen in de vervelende gewoonte om geen gebruik te maken van de verharde paden maar van één van de gebruikelijke binnenwegen, kreeg men het idee om de poort tegenover Alma II te sluiten. Zo wordt iedereen die naar de Vlamingenstraat wil, gedwongen



op de rode lijst van beschermde planten staat. De hellingen waren een belangrijke groeiplaats van een veertigtal soorten wilde gewassen en die moesten allemaal weg."

Kiosk

Rond fase 2 is nooit veel controverse geweest. Monumenten & Landschappen wimpelden wel het originele plan af om van het pleintje voor de kiosk een rotonde te maken van waaruit je een uitzicht had over de lager gelegen gedeeltes van het park.

In de loop der jaren vond er zowel in het ontwerp bureau als in het gemeentebestuur een personeelswisseling plaats. "De nieuwe ontwerper stelde zich veel toegankelijker op. De stad Leuven liet het ontwerp bureau mijns inziens ook minder de vrije hand dan vroeger. Het leek alsof ze kritischer stonden tegenover wat er aan het gebeuren was", aldus Deneef. Ondertussen was het de hoogste tijd voor fase 3. Wanneer met de uitvoering van deze fase begonnen wordt zal het stadspark voor korte tijd gesloten zijn. De bestaande wegen worden heraangelegd en er zullen ook nieuwe wegen getrokken worden. En dit is nog lang niet alles: de stoffige vlakte ter hoogte van de kiosk wordt omgevormd tot een plein met lindebomen en zitbanken, waarna de kiosk weer dienst zal kunnen doen als podium voor klassieke concerten. Zowel de geiten

van een leien dakje. Nogmaals Deneef: "Allereerst had de architect langs alle perkes een betonnen boord voorzien. Zo worden de randen sterk geaksentueerd. In negentiende-eeuwse parken echter zie je de wegen normaal gezien praktisch niet liggen. Bovendien gingen wij ervan uit dat er enkel gewerkt zou worden met hoogwaardige natuurlijke materialen en niet met betonkegels die op een of andere manier kunstmatig verouderd werden. Uiteindelijk hebben we gedaan gekregen dat de perken afgezet zouden worden met bandijzer. Dit scheidt zonder al te veel onderhoudsmoeilijkheden en onopvallend het gras van het pad."

Poorten

Net zoals in fase 1 was ook nu de beplanting weer een erg gevoelig onderwerp. Deneef was er alvast niet erg over te spreken: "In het oorspronkelijke plan zat een dossier dat een amputatieprogramma bevatte, gebaseerd op een concept van boomsanering van op zijn minst 20 jaar geleden. Daarin stond dat men van uitgegroeide bomen zomaar takken kon afzetten. Nu wordt dit als verwerpelijk aanzien en men doet het nergens meer. Alleen in Leuven is zo iets nog mogelijk. Dit voorstel hebben we uiteraard afgeschoten. Er schortte ook het een en ander aan de beplantingschema's. Opnieuw werd voorgesteld om bandvormige

om de officiële paden te bewandelen en krijgt het beproefde grasveld de kans om volledig herstellen. Schuin oversteken van de tweede toegangspoort in De Beriotstraat — bij de kiosk — naar de Vlamingenstraat zal ook niet meer kunnen, want die poort gaat eveneens dicht. Aangezien de kwestie heel gevoelig lag bij de KU Leuven zou op aandringen van burgemeester Tobback een compromis bereikt zijn: in de Vlamingenstraat — naast De Horen — zou een klein toegangspoortje komen voor de student in tijdnood. Het ontwerp bureau zei van deze plannen niet op de hoogte te zijn. Op het officiële plan is een dergelijk poortje trouwens in geen velden of wegen te bespeuren. Ook Deneef wist niets af van het bewuste poortje. Hij benadrukte dat dit absoluut niet de bedoeling was en dat hij hier tegen zeker zou reageren: "Ofwel leg je een gazon aan, ofwel maak je een verkeerswisselaar. Als je voor het eerste kiest is er een minimum aan gedragsregels noodzakelijk. Dat is altijd een standpunt geweest."

Als alles volgens tijdschema verloopt kan het gazon ingezaaid worden in het plantseizoen (november-december), en hebben we volgend jaar een verend grasveld waar je in het zonnetje ongestoord een uiltje kan knappen.

Goedele Leyssen

De natuur is dood, leve de kunst

Moderniekunstparcours doen het goed in Leuven. Waar de maand maart haar Ithaka had, zal in april het tentoonstellingsproject 'Nature Morte??' de kunstliefhebber op zijn waken moeten gaan bedienen. Nature Morte zal vanaf 13 april nagaan in hoeverre de natuur nog een rol speelt in de moderne kunst. Op een symposium, dat deze week vrijdag en zaterdag gehouden wordt, zullen kenners, kunstenaars en critici al eens grondig over deze vraag van gedachten wisselen. Johan Pas — kurator van Nature Morte — Kristof Van Assche, Lut Pil, Yves Desmet en anderen zullen het probleem vanuit diverse hoeken belichten. Inschrijven voor het symposium kan via het secretariaat van de Kunstbank, Vaartstraat 30, 23.31.23, en kost 800 frank voor twee, en 500 voor een dag. Studenten betalen 200/100 frank. Voor 500 frank extra krijg je er een eigenzinnig kunstboek van 160 bladzijden bij. Het colloquium vindt plaats in het Erasmushuis.

(mg)

Kine

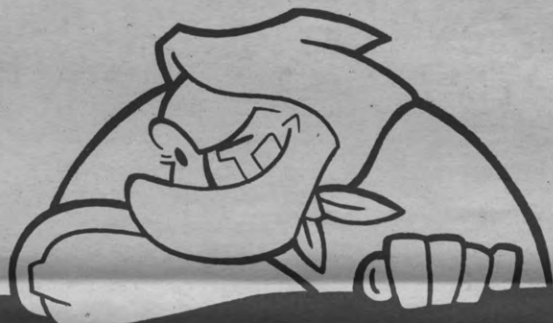
vervolg van p. 2

"De minister mag plannen wat hij wil, maar zolang de wetgeving niet veranderd is, verandert er voor ons niets. Ik denk dat de plannen van de minister in het parlement op heel wat weerstand zullen stuiten, waarschijnlijk komen de hervormingen van de kine-opleiding er pas over één à twee jaar." Voor de andere drie opleidingen — audiologie, logopedie en voedings- en dieetleer — werd er helemaal geen hoogdringendheid door Van den Bossche ingeroepen, in tegenstelling tot de kine-opleiding. Verwacht wordt dan ook dat de drie opleidingen zeker even lang als de kine-op-

leiding aan de unief zullen gegeven worden.

Verder noemde de rektor het "de verdienste van de minister dat hij de zaak bespreekbaar maakt. De discussie mag echter niet gericht worden op 'wie doet wat', maar moet toegespitst worden op de vraag hoeveel wetenschappelijke onderbouw er in de verschillende beroepskategorieën nodig is. Zulke behoeftestudies bestaan reeds voor de medische sektor, en moeten ook voor de kinesiterapeuten ontwikkeld worden." Van een polarisatie hogescholen-universiteit hoeft er volgens de rektor helemaal geen sprake te zijn, aangezien "de twee opleidingstipes absoluut noodzakelijk zijn."

Ann Bries



VOOR 'N KARIKAATUUR VAN
JE PROF. OF JE LIEF, EEN
TOF AFFICHE OF CARTOON,
BEL TEKENAAR EN PAPA VAN
ONS ALLER GAZETMADAM:
STEVEN 03-2367012-

ALBATROS

PARTY ZONE
LEUVEN

advertentie

BRUSSELSESTRAAT 15 -- 3000 LEUVEN
Boek nu nog vlug je laatste td's van het jaar
Bel vrijblijvend voor inlichtingen en reservaties op nr.

075/450930

Of kom eens langs in kaffee Weirdo's



kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Onderscheidingsteken — Algemene vergadering 2 Bijnaam van een bekend Belgisch voetballer — Meisjesnaam 3 Godin van de twist — Hatelijke opmerking 4 Denkbeeldig — Sprookjeswezen 5 Hertenverblijf — Vervoermiddel 6 Gewichtseenheid — Nauwkeuriger, uitvoeriger 7 Recipiënt — Vrouwelijk ongemak 8 Puntig werktuig — Heldendicht 9 Indisch vrouwenkleed — Scherpe kant 10 Verlichtingsmiddel — Vennoot.
Vertikaal — 1 Genre van artistiek vermaak 2 Plaats — Heilig voorwerp waarnaar veel ridders ooit zochten 3 Klein, kort persoon — Dwaas 4 Rattenkruid — Lichaamsdeel 5 Muzieknoot — Ontzag 6 Vervoermiddel — Senior 7 Telwoord — Staatshoofd 8 Zuidelijk generaal — Smalle stroken 9 Welpleidster — Mansnaam 10 Produkt tegen vervelende geurtjes.

Door Filip De Keukeleere

Meloen

INFORMATIEAVOND VOOR AFSTUDERENDEN

(advertentie)

DAG UNIEF, WAT NU?

JURIDISCHE EN SOCIALE INFORMATIE OMTRENT:

- * starten met een zelfstandig beroep
- * werken in loondienst
- * andere werkstatuten
- * werkloos als schoolverlater
- * ziekteverzekering/kinderbijslag
- * vakantiewerk
- * sociaal statuut bij verder studeren
- *

Donderdag 20 maart 1997 om 20 uur
Kleine Aula
Sint-Michielsstraat 6
3000 Leuven

Studentenvoorzieningen KU Leuven,
Van Dalecollege, Naamsstraat 80, 3000 Leuven

in samenwerking met

Coördinatiecommissie Plaatsingshulp
Naamsstraat 22, 3000 Leuven

zoekertjes

✓ 'I love it when a plan comes together!' Han-nibal Smith wint het P-team veel sukses met hun overwinning.
✓ Knappe X met blonde lokken wil Y met vrouwelijke trekjes. 'L'union fait la femme', 13/127 Liefst iets vroeger.
✓ Dear h.f., I'm finally back in Veto, aber...
✓ Who the hell dared to abuse my pseudo-nym? (True fans noticed the stylistic incompatibility, but poor Chantal might be shocked.) Sorry, Chantal.
✓ Verloren in de V. Decosterstraat: spikspil-ternieuwe drol, luisterend naar de naam Plons. De eerlijke vinder stinkt.
✓ Heb je zin in een lesbisch tapfestijn? Een plaats waar meisjes graag bij meisjes zijn? Waar men wild staat van Melissa Etheridge, Skunk Anansie of Yasmine. Kom dan eens in de Masereelclub zient Place to be: donderdag 20 maart, meisjesap, Ierse Predikherenstraat 25 (zijstraat van de Brusselse).
✓ Who might be the mysterious Chantal that usurping cockroach wrote to around february 14, trying to compromise the real Mark P.? Curiously yours, M.P.
✓ Op uitbundige wijze hoogpallig gefeliciteerd met uw aller 24ste verjaardag. Steek, die lof-trompet! Doe dood, die verjaardagskaarsjes!
✓ Aan degene die opstopping krijgt van stoof-vees: van overlopers en egotrippers krijg ik het schijf!
✓ Aandacht! Willen de mannen die woensdag 11 m'n leren vest, sjaal, agenda... meepijken van de Romaniatufi (Samambaia) enig mede-levens betonen en mij zo vlug mogelijk — op z'n minst — m'n persoonlijke documenten terugbezorgen (ik kan niet zonder). 't Is maar dat we jullie kennen man met de pet. Dan u. Roel (Schapenstraat 30, 23.17.49). Vinders kunnen zich ook wenden tot Fak L&W of het Erasmushuis.
✓ Rosemarie Donck, ik vind u een mooi meisje en zou graag met u een Schwepeske gaan drinken! A.K.
✓ Aan alle Ithaka-Excité'ers. Heeft iemand een metaakleuige brillendoos met bril gevonden? De snuggere persoon die doorhad dat dit geen

kunstwerk was, mag bellen naar 23.91.21. Veel dank, Lieve Vinck.
✓ Where can I send my Valentines to? (I'd never use zoekertjes for private mail, Chantal). M.P.
✓ Dringend: voor mijn eindwerk zoek ik vijf-tigplussers die opnieuw aan de unief studeren. Kan je zo iemand of ben je zo iemand, bel 09/225.47.91 en vraag naar Gisela.
✓ B-team: Bert's Boze Buien met bedenkelijke Bedoelingen maakten Bijna Brokken. Maar ze Brakén Bijzonder zuur op. Voor een Beter Beprij: Bert kreeg zijn Bekomst en ging op zijn Bek!
✓ And if my h.f. is alive and kicking, where the f. are my Valentine-cards (not even one single red envelope this year, shame on you, h.f.)
✓ DDC i.s.m. Dreamworks zoekt figuranten voor de nieuwe aktiethriller 'Mad David beyond TEW-dome' (nachtwerk).
✓ Bloody curse again on the evil usurpator, may he cook in Dante's hell (well-done, please). The real h.f.'s Mark P.
✓ Vragen, denken, leven, stappen, keuvelen, tekenen, dansen niet, opstaan, overslaan, de kryptische som maken.
✓ Homojongeren Het Goede Spoor organiseert op maandag 17 maart de reuze roze kwis. Af-spraak om 20.00 u aan de slagboom van het Mgr. Sencie Instituut, Ravenstraat. Meer info in gesloten neutrale omslag via PB 113, 3000 Leuven-3.
✓ Le devoir d'un homme seul est d'être encore plus seul.
✓ Zéé bijzonder overdreven nogal enorm ten zeerste erg wankelmoedig veel felicitaties voor iedereen die zondag 21 werd. Ouwe dichters wiens naam begint met een b gelieve zich te onthouden.
✓ To err is human, but to really fool things up requires a computer. Anonymus
✓ Die Drie: De tocht is lang doch uw gidsen zijn ervaren.
✓ Wel Jong, Niet Hetero zomervijfdaagse, 5-10 juli 1997. Samen met 140 andere homojongens, lesbische meisjes of bi-jongeren op kamp? Dat kan! Meer info in neutrale omslag

via PB 323, 9000 Gent-1. Doen!
✓ Gij leest onze pagina? Wij lezen die van jou. Tot gauw.
✓ Vergeet techno, drum 'n bass, jungle... de gitaar is weer hipl! Op Gitaargestoord? Woe 19 maart, Zaal Rumba!
✓ Hier the real Danny K. Mijn leven is als een hele lange kabel, zonder onderbrekingen en kinken in de kabel; mijn geheim: inductie. The real one: Danny KD.
✓ Clyde, waarom kennen de Vetozoekertjes geen 'a met u'laut'? Bonnie.
✓ Onze computers zijn daartoe nog niet in staat. Sorry.
✓ Clyde, gelieve ons bezwarend bewijsmateriaal zo snel mogelijk te bekijken en terug te geven. Love, Bonnie.
✓ Historia: waarschuw de volgende keer op tijd dat ik mijn eigen boog en pijlen moet meene-men naar de middeleeuwse dag. Robin Hood.
✓ Die Drie: Alfa's licht in duistere tijden.
✓ Karl, jongen toch, ge waart in 't weekend weer zo zat. Weer nen blackout gehad? Ge moest eens weten wat ge weer allemaal uitgehaald hebt.
✓ Kom eens langs met je klankkast.
✓ Wie het hog riskeert tenten niet vast te zetten, ze niet mee wil afbreken, zekeringen saboteert, inductie veroorzaakt of kortsluiting uitlokt zal met mij te maken krijgen en mijn wraak zal naar kabel smaken.
✓ Wat is het verschil tussen een vuilzak en Edwin?
✓ Gezocht: e-mailzoekertjes van vorige week. Repressailles volgen. Clyde.
✓ Clyde zoekt Bonnie om gedichtjesindigestie op te lopen
✓ Aan diegene die mijn fiets gepikt heeft in de gang van Maria Theresiastr. nr. 10: gelieve

mijn slot terug te bezorgen. Maan.
✓ Een vuilzak hoeft je maar buiten te zetten om er vanaf te geraken...
✓ Dada.
✓ Het Goede Spoor organiseert op maandag 24 maart 'Geen kooitjes aub.', een avond rond bisexualiteit; om 20.00 u in het Mgr. Sencie Instituut, Ravenstraat. Meer info in gesloten, neutrale omslag via PB 113, 3000 Leuven-3, 20.06.06.
✓ Gezocht: niet-plattigend netwerk voor Vetoreddactie.
✓ Die Drie: Alfa's hoop in bange dagen.
✓ Gezocht: straalkachelte voor koude nachten.
✓ Waar was Robby toen Alfa hem nodig had? Hij neemt zijn verkiezing wel erg serieus.
✓ Alfa dankt Robby voor de originele verkiezingscampagne. Een weekje weggaan, hoe ludiek.
✓ Gezocht: grijze getijgerde kater (1 jaar en gekastreerd). Luistert naar de naam Frigo. Is ver-dwenen op donderdag 27 februari '97. Alle info is welkom op Lakenweverstraat 5 (zijstraat van het Hogeschoolplein). Voor de vin-der is er een beloning van 500 frank. Wij missen hem.

JO MEUWISSEN bvba
Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal.
Videoschermen tot 4 m.
DISCOBAR EN CD's met of zonder D.J.
KARAOKE (1.500 titels)

016/201.301

Het Besloten Land
trading cards
verzamel ze!
HAROLD
in mint condition!
STAR WART
1982
8
STRIPS ☆ COMICS ☆ COOL MEDIA
Parisstr. 16 * Tel. 22.58.40

agenda & ad valvas

DOOR ANN BRIES

MAANDAG

16.00 u **VIDEO** 'The Mind Machine of Dr. For-sythe' van Quirijnen, Lambrechts en Misoten, in de Kadoc-kapel, toeg. 50/80, org. Stuc.
20.00 u **FILM** 'Praejusios Dienes Atminimui' (1990) van Sarunas Bartas, in de Stuczaal, toeg. 50/75, org. Stuc.
20.30 u **LEZING** Mark Eyskens spreekt over 'De reis naar Dakar', in MTC 01.15, org. Thomas More Gezelschap.
22.30 u **FILM** 'Trys Dienes' ofte 'Three Days' (1991) van Sarunas Bartas, in de Stuczaal, toeg. 100/150, org. Stuc.

DINSDAG

12.45 u **KONSERT** Klarinetensemble Lemmens-instituut o.l.v. G. Severens, in Gasthuysgebouw.
20.00 u **TEATER** Wacko speelt 'Black Space', in Auditorium Minnepoort, toeg. 450.
20.00 u **FILM** 'Koridorius' of 'The Corridor' (1994) van Sarunas Bartas, in de Stuczaal, toeg. 100/150, org. Stuc.
20.00 u **KONSERT** Schubert & Brahms door het pianoduo Kolacny, in Stadschouwburg, org. en info KC Leuven, tel.22.21.13.
22.30 u **FILM** 'Few of us' (1996) van Sarunas Bartas, in de Stuczaal, toeg. 100/150, org. Stuc.

WOENSDAG

13.00 u **UR KULTUUR** Johan Pas over het tentoonstellingsproject 'Nature Morte', (12 april), in Justus Lipsiuszaal, Erasmusgebouw, 8e verdieping, toeg. gratis, org. KK KU Leuven.
20.00 u **TEATER** Wacko: 'Black Space', in Auditorium Minnepoort, toeg. 450.
20.00 u **FILM** 'Few of us' (1996) van Sarunas Bartas, in de Stuczaal, toeg. 100/150, org. Stuc.
20.00 u **LEZING** Info-avond over Freinetonder-wijs, in School De Zevensprong (Rijsschool-straat), toeg. gratis, org. Freinetschool.

20.30 u **DANS** 'What the body doesn't remem-ber' (1987) van Wim Vandekybus/Ultimea Vez, in Stadschouwburg, toeg. 150 (250)/300 (400)/550(650), org. Stuc ism KC Leuven.
22.30 u **FILM** 'Koridorius' of 'The Corridor' (1994) van Sarunas Bartas, in de Stuczaal, toeg. 100/150, org. Stuc.

DONDERDAG

20.00 u **FILM** 'Trys Dienes' (1991) van Sarunas Bartas, in de Stuczaal, toeg. 100/150.
20.00 u **KONSERT** Ensemble hedendaagse mu-ziek, o.l.v. Piet Swerts brengt werk van H. Gorecki en M. Lindberg, in Lemmensinsti-

Alfa

• 20/03 om 20.00 u: Lezing van professor Verhaeghe: 'Archeologie in Vlaanderen, wet, be-heer, onderzoek en problemen', in MSI 00.20.

Crimen

• 17/03 Begin verkiezingsweek Crimen.
• 19/03 Verkiezingsweek tot woensdag 19 maart, in Nieuwe Valk. • 20/03 om 19.00 u: Pop pollavond, in Waaiberg.

Eoos

• 17/03 om 21.00 u: Kantus. • 18/03 om 18.00 u: Statutenvergadering, in perma W&L.
• 18/03 om 20.00 u: Vrouwenvoetbal tegen fakbeheer. • 18/03 om 19.00 u: Statutenver-gadering, in perma W&L.

Germania

• 17/03 om 20.00 u: Germaniatoneel speelt 'Leonce & Lena' van Georg Büchner, in Soe-tenzaal, Arenberginstituut, Naamsstraat 96, toeg. 150/200. • 19/03 om 20.00 u: Germa-

tuut, toeg. 400/200, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.
20.15 u **KONSERT** Aulakonsert door het Leu-vens Universitair Koor o.l.v. Edwig Abrath zingt musicalfragmenten van J. Rutter, i.s.m. het Jeugd & Muziekorkest van Antwerpen, in de Begijnhofkerk, org. Kultuurkommissie KU Leuven, info 23.47.11.
22.30 u **FILM** 'Praejusios Dienes Atminimui' (1990) van Sarunas Bartas, in de Stuczaal, toeg. 50/75, org. Stuc.

VRIJDAG

09.30 u **COLLOQUIUM** 'Kunst en ecologie'.
niationeel speelt 'Leonce & Lena' van Georg Büchner, in Soetenzaal, Arenberginstituut, Naamsstraat 96, toeg. 150/200. • 20/03 om 20.00 u: Germaniatoneel speelt 'Leonce & Lena' van Georg Büchner, in Soetenzaal, Arenberginstituut, Naamsstraat 96, toeg. 150/200.

KHL-OSR

• 20/03 om 22.00 u: Galabal, in zaal Metropol.

Klio

• 17/03 Tapavond, in Fakbar W&L. • 17/03 om 14.00 u: Tapnamiddag, in Fakbar W&L.
• 17/03 om 20.00 u: Presidiumvergadering, in 's Meiersstraat.

Medica

• 17/03 om 10.00 u: Bloedafnames L&W, in Ekspozaal Erasmushuis. • 18/03 om 22.00 u: Schalkse barmannen 'Red tante Leen', in Doc's Bar, toeg. gratis. • 20/03 om 19.00 u: Verkiezingen, in de les en in Doc's, doorlo-pend tot 19.00u, in Doc's Bar. • 20/03 om 23.00 u: Sheherazade's Verkiezingshow, in

met Lut Pil, Johan Pas, Luc Deleu, Yves Des-smet e.a. Info 32.48.43, in Fak. Letteren, Blij-de Inkomststraat 21, org. Kulturele Studies.

ZATERDAG

09.30 u **COLLOQUIUM** 'Kunst en ecologie', met Lut Pil, Johan Pas, Luc Deleu, Yves Des-smet e.a. Info 32.48.43, in Fakulteit Letteren, Blijde Inkomststr. 21, org. Kulturele Studies.

MAANDAG

20.30 u **TEATER** Repertoire aanbieding van Maat-schappij Discordia: 'Familie' van Arthur Schnitz-ler, in Stuczaal, toeg. 200/300, org. Stuc.

Doc's Bar. • 21/03 om 21.00 u: Disko-avond van 4e doc, in Doc's Bar. • 24/03 om 20.00 u: Tappersleest en Meubelavond, in Doc's Bar.

Pedagogische Kring

• 19/03 om 19.00 u en 21.00 u: People's choice Night. U beveelt, wij draaien. Stop NU je film top 3 in de filmbis (PSI Tiensstraat), in MSI 03.18, toeg. 60.

Romania

• 17/03 om 20.00 u: Film 'Kika' van Pedro Almodovar, in MSI 03.18, toeg. gratis. • 24/03 om 20.00 u: Film 'Once were Warriors', in MSI 03.18, toeg. gratis.

VRG

• 18/03 om 15.30 u: Rechtskongres. 'Openbaar Ministerie: Toekomst vanuit het verleden', met drie werkgroepen en vanaf 20.00 een debat over de hervorming van het straf-procesrecht (de commissie Franchimont). Zie ook artikel p. 4., in Collegium Falconis, Tiensstraat 41.

“Engelen zien eruit als smurven.”

vil Superstar Mauro Pawlowski zucht. “Dat is een moeilijke vraag”, antwoordt hij op Veto’s opener: “Waarom doe jij altijd zo vreemd?”

Maar Pawlowski had het dan ook zelf gezocht. Afgelopen woensdag was hij weer helemaal zijn krankzinnige zelf tijdens het Instore-optreden bij platenboer JJ Records. Eerst spuwde hij zichzelf in het gezicht, vervolgens zette hij een Channel Zero-prullenmand op zijn hoofd als klankkast voor zijn zieke geest. Veto stelde zich ernstig vragen over de maatschappelijke bekwaamheid van Evil Superstar’s sekssymbool. Om de mens achter de zanger te ontdekken werd gedacht aan een selectie Trivial-Pursuivragen of ‘een kaas- en wijnproefavond met Mauro Pawlowski’. Uiteindelijk viel de keuze op een psychologische test met drie vragen.

Veto: De eerste vraag gaat als volgt. Je rijdt op de autoweg en plots staat er een muur pal voor je. Wat is je reactie?

Mauro Pawlowski: «Het eerste wat ik doe is van de weg afrijden en wachten tot ik het Smurfendorp tegenkom om daar om hulp te vragen.»

Veto: Tweede vraag: je drijft op de zee. Wat is je gevoel?

Pawlowski: «Ik zou mij heel hard schamen, want ik heb zonet in zee geplast.»

Veto: De derde vraag bestaat uit twee delen. Ten eerste, wat is je lievelingsdier?

Pawlowski: «De krokodil. Ik heb er vandaag nog één gezien en ik vind het een ongelooflijk sympathiek dier. Het fijnste vind ik dat ze hun neusgaten altijd drooghouden.»

Veto: Wat is dan je tweede lievelingsdier?

Pawlowski: «Een gordeldier. Als je die helemaal leeghaalt kun je ze als spaarpot gebruiken.»

Veto: De eerste vraag peilt naar je houding ten opzichte van de dood. Is er leven na de dood in het Smurfendorp?

Pawlowski: «Dat kan, ik denk dat echte engelen er uitzien als smurven.»

Veto: De tweede vraag vertelt hoe je je voelt onder de mensen. Je blijkt je dus te schamen in het openbaar. Je eerste en tweede lievelingsdier gaan over jouw zelfbeeld en het beeld van je ideale partner.

Pawlowski: «Ja, het klopt allemaal. Ik voel mezelf soms een krokodil omdat ik last heb van hooikoorts en voortdurend mijn neus moet proberen droog te houden. Het beeld van mijn ideale partner zal wel te maken hebben met het kleingeld dat je erin kan stoppen. Ik heb zelf ook altijd kleingeld in mijn neus. Nu heb ik het er net uitgehaald om te telefoneren.»

Ektoplasma

Veto: Psycho-analytische diepte-interviews gaan altijd over de kindertijd. Hoe ben jij opgegroeid?

Pawlowski: «Op handen en voeten. Ik ben grootgebracht door een wolvenfamilie. Als adolescent heb ik met Kwak en Boemel onder de grond gewoond. Op mijn eenentwintigste ben ik muziek begonnen maken. De rest is echt teleurstellend. Er is weinig spektakulair gebeurd.»

Veto: Wat als je geen Evil Superstar was geworden?

Pawlowski: «Ik zou het niet weten. Ik heb drie jaar Latijnse gevolgd. Daarna ben ik naar de kunstschool gegaan om daar hobbygewijs de volgende drie jaar van mijn leven te spenderen. Op achtien jaar was ik van school af. Alles ging heel normaal. Ik ben roadie geworden bij Nemo. Dat waren goede vrienden van mij en ik wist hoe je een snaar moet opzetten. Hoewel, (kijkt angstig naar de roadie die is komen bijzitten, nvdrt) dat is gelogen. Eigenlijk weet ik dat nu nog niet.»

Veto: Bij Nemo steekt dat ook zo nauw niet. Ver-

volgen wij thans met het grote Humo-interview met Mauro Pawlowski. Als eerste de Serge Simonartvraag: Je bent zo fantastisch. Hoe komt dat?

Pawlowski: «Vóór de embryonale fase — ik was toen een hoop ektoplasma — dreef ik naar de navel en toen ik naar buiten keek, zag ik een smurf. Dat leek me zo fantastisch dat ik dacht: voor minder dan dit doe ik het niet. Ik wil zeker zo fantastisch als de Grote Smurf worden. Als je je eisen zo hoog stelt, kan het leven ook niet anders dan fantastisch zijn.»

Veto: De Gert Van Nieuwenhovenvraag: Heb je ooit al iets gestolen?

Pawlowski: «Ja, dat is een heel vreemd verhaal. Ik heb ooit eens een fiets gestolen die van mezelf bleek te zijn. Ik was trots dat ik het slot zo gemakkelijk open kreeg. Het nummer bleek net hetzelfde als dat van mijn fietslot te zijn. Enfin, het was dus ook mijn eigen fiets. Verder heb ik ooit een vragenlijstje van Gert Van Nieuwenhove gestolen.»

Veto: De Marc Van Springelvraag: Vind jij Buffalo Tom ook zo goed?

Pawlowski: «Ik eet altijd Bicky Burger. Volgens mij kan je Buffalo Tom enkel in de

sen te communiceren, maar zij pikken daar heel moeilijk op in. Het publiek blijft altijd een bende spoken en dat werd met dit winkeloptreden nog eens benadrukt. De positie waarin je staat zorgt altijd voor een soort plaatsvervangende schaamte, net zoals je een bedelaar niets durft te geven omdat het denigrerend lijkt. Ik krijg op het podium een soort superioriteit toegewezen waarin ik me door mijn bescheidenheid ongemakkelijk ga voelen.»

Veto: Heb je plankenkoorts?

Pawlowski: «Helemaal niet. Ik stap vanop het gelijkvloers op het podium met hetzelfde gevoel, en zo stap ik er een uur later weer af. Ik heb ook geen stimulerende middelen nodig of zo. Ik ben volledig alcohol- en drugsvrij.»

Veto: Jaja, dat zeiden die van deUS ook. Herinner je je nog iets van het eerste Evil Superstars-optreden?

Pawlowski: «Het eerste Evil Superstars-optreden was op een preselectie van Humo’s Rock Rally. Nee, niet die die wij hebben gewonnen. Het eerste echte optreden was hier in Leuven in de Lido met een stereo-



(foto Joost Helsen)

betere snackbars krijgen, but I didn’t go to a Burger King.»

Veto: De Veto-vraag: Evil Superstars zijn dood. Wat is het grafschrift?

Pawlowski: «Zij leerden hun volk overbodig wezen.»

Veto: Wat vond je ervan om in een winkel te staan optreden terwijl het publiek buiten stond?

Pawlowski: «We waren daar zo kapot van dat we gevraagd hebben of we daar voortaan mochten repeteren. Maar er moeten daar nog CD’s verkocht worden. Al zou ik het helemaal niet erg gevonden hebben als er ook tijdens ons konsertje klanten platen waren komen kopen. Ik vond het eerst nogal een absurd idee dat wij zo binnen stonden en de rest buiten. Toch blijft de afstand met het publiek dezelfde als bij een gewoon optreden. Je probeert met de men-

torentje als geluidsinstallatie. De klank was overal en nergens. Bij een cover van de Beatles begonnen we ieder met drie maten verschil, en toch zijn we samen geëindigd. Dat is achteraf bekeken erg amusant, maar op het moment zelf sterf je gewoon. We werden toen ook met heel vernietigende kritiek aangekondigd. En toen moesten we nog beginnen spelen. Op een bepaald moment vroeg ik aan de drummer om een nummer in te zetten, maar hij dacht dat we dat nummer net daarvoor gespeeld hadden. Zoiets komt ook nu nog vaak voor, maar we hebben er intussen een sport van gemaakt. Nu gebruiken we die dingen als muzikaal middel.»

Veto: Jullie hebben die drummer dan buitengebouwd?

Pawlowski: «Helemaal niet. Die drummer woont trouwens in Leuven en heeft er mee voor gezorgd dat al die John Zornfilms in het Stuc gedraaid werden. Bart Vandepuit, die een hele tijd voor het Stuc heeft gewerkt, was onze eerste Evil Superstardrummer en we hebben hem er niet uitgegooid omdat hij slecht was. Integendeel, we vonden hem fantastisch. Maar hij studeerde in Leuven en had eksamen en meer van die vervelende dingen. En wij gingen voor de rock ‘n roll, hé.»

Veto: Bart brengt met zijn nieuwe groep ‘Tiny’ binnenkort zelf een plaat uit. Als er bijvoorbeeld van die plaat gezegd wordt dat ze ‘goedgekeurd is door Mauro Pawlowski’, wordt ze plots belangrijk. Ben je je bewust van die positie?

Pawlowski: «Ik ben een paar keer bij hen in de studio geweest en heb me daar goed gemaamuseerd. Verder kan ik daar niet te veel over zeggen. Als zo’n groep dankzij mijn naam op Studio Brussel eens gedraaid wordt, dan is daar toch niets fout mee? Maar aan de andere kant doe ik heel veel verschillende dingen. Ik heb zelfs nog meegespeeld bij Leopold 3 en ik vond dat best fijn. Ik maak me geen zorgen om mijn imago. Maar als morgen iemand tegen mij zegt:

“Ik heb gehoord dat je in het gezelschap vertoef van een vijftjarige heroïne-dealende, om mensen beproefde en gekloonde, tweehoofdige neonazi, die satanische teksten schrijft die door de zangeresjes van Shana achterstevoren ingezongen worden en die interviews aan Veto geeft”, dan zal ik jullie wel een lezersbrief schrijven. Verder wil ik me op geen enkele manier bewijzen door een imago te vestigen.»

Veto: Met wie zou je wel eens willen samenwerken in de beste van alle mogelijke werelden?

Pawlowski: «Er zijn er een pak. Om een paar bekenden te noemen: John Zorn, Neil Young, Morten Feldman, John Cage. Ik zou graag Paul McCartney eens kidnappen, zat voeren, hem een paar dagen naar drum ‘n bass laten luisteren en dan samen met hem iets maken, want sedert de split van zijn groep is het met hem wel wat fout gegaan. Terzake, enkele mensen met wie ik zou willen samenwerken: Perry Farrell, Albert Taylor, teveel om te noemen. Met Marc Ribot heb ik al gespeeld op Fear No Fall hier in Leuven. Ik heb een halfuur moeten wennen aan de gedachte dat ik met hem op één podium stond. Ik moest mezelf ook altijd tegenhouden om hem gewoon na te spelen.»

Veto: Jullie laatste single ‘Sad, sad planet’ is een voor jullie doen heel romantisch liedje. Is dat de nieuwe richting die Evil Superstars wilt uitgaan?

Pawlowski: «Niet bepaald. Het enige wat ik belangrijk vind, is dat er liefde in de muziek zit. Of het nu harde of zachte muziek is, dat blijft mijn enige doelstelling. Ik ben er tot nu toe nog maar zelden in geslaagd. Ik heb nog een lange weg te gaan.»

Veto: Waar eindigen je ambities?

Pawlowski: «Mijn ambities zijn vooral economisch. Ik wil kunnen leven van mijn muziek. Dat is iets waar ik nu nog altijd niet in slaag. Wij verkopen namelijk geen CD’s. Ik wil muziek kunnen maken van ‘s morgens tot ‘s avonds en intussen de hele wereld rondreizen en met Neil Young en John Zorn platen maken. Wat mijn muzikale en artistieke ambitie betreft, weet ik niet waar ik naartoe wil. Ik lig niet wakker van het buitenland of van grote optredens zoals T/W. Dat is natuurlijk allemaal fijn, maar tenslotte is het niet meer dan voor twintigduizend jeugdhuizen tegelijk spelen. Misschien is mijn enige muzikale ambitie dat meisjes mijn muziek goed vinden. De invloed van meisjes op muziek wordt vaak onderschat. Ik probeer de vrouwelijke invloed in muziek te laten doorklinken. Jongens hebben een soort clubgevoel dat meisjes niet nodig hebben. Dat vind ik fijn, omdat juist die invloed de muziek minder triviaal doet klinken. Het belangrijkste is dat ik altijd even hard mijn best doe. Een ongeorganiseerd optreden met vijf man is voor mij even bepalend en belangrijk als het opnemen van de plaat. Ik sterf wel een beetje voor het publiek, maar ook bij een studio-opname. Voor minder dan een beetje sterven doe ik het niet.»

**Katrien Darras
Bart Eckhout
Joris Janssens**